

Ἡ δὲ ἀνάγκη εἶναι ζωοποιεῖν καὶ οὐκ
διότι δὲ ἔχουν ἀποβίβα. ἐν τῷ ἔργῳ τῷ
κατανοοῦν διότι μόνον 7 ἀειδιόνηται.
τὸ πρῶτον εἶναι τὸ ἔλαττον ἢ δ' αὖτε
γιατ' ἐλάττωσαν ὅταν διαφωδῶν ἀλλά
διότι αὐταῖς οὐ γράφει ὁ ἁγίασμος εἰς
καθάρσι μεμαρτίᾳ ἵνα διαδίου καὶ
μοινοῦνται ἄπομυθῶν τῶν ὑπὲρ
ἀεὶ καὶ ἀεὶ ἀνεκίτηται πάντες
ἀεὶ ἀεὶ καὶ.

ἀεὶ ἀεὶ ἀεὶ
ἵνα ἁγίασμος

Σεβαστε Γιοουρα

Εἰς τὰ ἀνωτέρω γραφόμενα τοῦ Γερουτος καὶ γιλου μας Πάπῳ Γρηγο-
ρίου εἶμαι συμφωνῶν καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰ ἀπορίψητε. Ἐξ ἀναφο-
ρᾶς διὰ τὴν μεταθεσὶν τοῦ ἐδῶ εἰς τὸν νόμο οὐ κατὰ τὴν προϋπὸν γνη-
μὲν τρόπον εμπιστευτικὸν δηλαδὴ νὰ τὸ ζητήσῃς ἢ ῥουσεύῃ, τὸ δια-
εἶναι ἀφικτόν νὰ σαδῶ γράψω· εἰ ὀλίγος ποδ σαδ ἀναφέρῃς ὅτι ἀπὸ Γρη-
γορίου θ' ἀνεκοίση τὸ διατὶ προσέλασε ὅπως μὴ γίνῃ ὅπως τοῦ χατῶ
καὶ δημογραφικῶν ζητημάτων πρὸς ἑλβετῆς μας. Πρέπει νὰ ἔλθῃ
εἰς τὰ διότι ἡ μὴ κατάλληλος ἠκείνη ἀπὸ τῆς ἐπάνοδος ὅσων
ἐν τῇ Μπὸν εἶναι τῶν κα. Τὰ βιβλία τὰ ἔλαττον, ὅπως σαδ ἱσραελοὶ καὶ
προημερῶν ἀπὸ τῶν Καρναῖς. Ἐπίσης ἐπίπρᾳ κατὰ τὴν ἐλεγεῖν ἀεὶ
καὶ ἔκαρτεν διὰ τὴν διαφωσὴν ἵνα τῆς κυβερνήσεως καὶ
ἐπὶ τὸν ἔμπροσθεν... Ἡ ἀμὸς παρὶς ἕνα ζῶγος ὑποδηματικὸν διὰ
τὸ Πάσχα διότι ἐκεῖνα ποδ φορεῖν εἶναι καὶ ἐλεγεῖν καὶ ἰστο-
ρεῖν, καὶ ἕνα ζῶγος παρὸς καὶ τοῦ Σερμῶν. ὁ υποτακτικὸς

Παραγγελία εκδότων πρώτων πωσών εργασιών

- 1) ένα ζεύγος παπούτσια καλά σκουρημένα, έχομεν το αίμα ποδ' αρι ελ' εκ
του δ' του είναι περίεργόν οί' πάντοι.
- 2) δύο ζεύγη παντόφλες ένα εὐκαίτημον, και ένα διά του Σερμίν.
- 3) ρεάντες.
- 4) σαπούνιακια του γυνικού οξέως.

24/1/5

Όταν τὰ διαφύση η' κούβιστοι δ' οὐ γράφη δ' Ηλιάκης
εἰς τὴν Κοινοτητα, τὰ εὐροπία, τὰ οὐκίτη εἰκάθε
ἀντιπροσώπον ἑαυτὸν εἰς τὴν δημοσυνεδίω

ἔαν δὲν ἔχῃ σκοπὸν τὰ εἶλη, τὸ πᾶσχα τὰ μουσική
τὰ παπούτσια δὴ τὸ πᾶσχα τὸ τὸ κάμω μὲ τὰ λητὰ οὐρά
τά.

Γραφειὰς τὴν γινέται δ' ἐρ' ἀντιπροσώπον

Ἐπιγραφή Μονῆ Μεγ. Λαύρα τῆς 25/12/33

Ἀγαπητέ Συμεῶν

καίρε

Ἐξοῦσα τῷ Θεῷ μέχρι τῆς σειρήνης εἴμεθα καλά χάριτες
θεία· ὁμοίως εὐχόμεθα καὶ ἐν ὑμῶν. Ἐμαθὼν ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ
Συμεῶν ὅτι ἔλαβες ἐπιστολήν ἀπὸ τοῦ σεβ. μοι Γερουζα
καὶ σὺ γράφεις τί γίνονται παῖδιαι δὲ τοῦ γράφω.—
καὶ ὅτι εἴησι στενοχωρίμενοι ὡς πρὸς ἐξόνημα τοῦ
βουλήματος. Ἐστενοχωρίθη πολὺ διοτι καθὼς βλέπω δὲν
ἔλαβεν τὰς ἐπιστολάς σου τοῦ ἔχω στείλει. Ἐμαθὼν ἀπὸ τοῦ ἴδιοι
ὅτι ἀπεφασίσατε διὰ τὰς εἰδήσεις ἔσαν σὺν Θεῷ ἀναχα
ρήσῃτε καὶ ἀπαμύναται μὲ καὶ σεβ. Γερουζα καὶ τοῦ πῆς ἐκ μέρους
μου ὅτι μέχρι τῆς ἰσότητος εἴμεθα καλά εἰς τὴν ἐπίσημὴν καὶ τοῦ πῆ
να ἔλθῃ τὰ χίλια ἀεὶ πρῶτον παῖρα καὶ σχετικὰ ἀπὸ τοῦ ὑπο
κίτον καὶ συγχρόνως καὶ συννευθῶσιν μὲ τοῦ Διοσκουίδου
διὰ τῆς πρόσευ πρῶτον καὶ γίνῃ ἡ ἰσότητος τῶν τῶν Μονῆ.
αὕτω πρῶτον καὶ γίνῃ τῶρα σοῦ εἶναι ἑορταὶ καὶ διῆνταρχι
κοινότης, ὅ δὲ Πρωτοεπιστάτη εἶναι ἰδιωτῆρας, ὡς σε καὶ
ἀκτινωθῶσιν ὅλα ὅσα ἔχον καὶ νῦν μέχρι σήμερον εἶναι.
σὺ καὶ εἴδῃ εἶθιλοι. αὐτὸ τὸ τὸν ἴπυ με σαφὸς αἰαν ἵνα
δὴλ. ὅπως καὶ εἴδη ὅτι ἐὼν ἐὼν τὸ βούλευμα διοτι εἶναι ἀγνωστὰ
αἰ ἄγῃ καλαδιμασιμῶν, καὶ αἰ ἄγῃ ἀδωσιμῶν, σ' ἰδῷ
ὡς τὸ δὲ ἀσοδρασιεῶν καὶ εἴδη δουκίλων ἢ ἰωάννου σου.
τῶν ἐπιστολήν μου καὶ τοῦ τῶν διαβάσῃ, καὶ καὶ τῶν σὺν ἐπί
σημῃ ἐν μέρους μου ὅτι καὶ μὲ τοῦ λίγη σλογοισμῶς ὅτι τὰ
τῶν ὅλα ἂν αἰούσης μίαν γοραὶ καὶ τῶν τῶν ἐπιστολήν μου
γνώριμ καὶ εἶμας εἴβασῃ ὅτι δεῖ δὲ ἐν μέρους τῆς αἰού
τῶν συμβουλήν μου.

Ἐδωσα εἰς τὸν Γερουζα ζωσιμαὶ ἐπιστολήν καὶ τοῦ ὑπο
σὺ γνωρίζῃ αἰ τῶν ἔλαβε. τὰς ἐπιστολάς καὶ ἀρροσίχη
μὲ καὶ ἀγαπῶσῃ ἐστὶν ἰωάννα.

ὡς ἀνασφῶν διὰ μίλι σοῦ εἴσατε εἰς τὸν Συμεῶν καὶ ὅτι ἄλλοι
διὰ τὸν εἶσα, δα' ἄρροσίση καὶ ἐξοικωχρίση καὶ τὰ σείλω εἰς

εις τας Παιδαγωγικας Σχολαρχιας. εις τας

Μετ' αμυνας
~~Α. Γ. Παυση~~

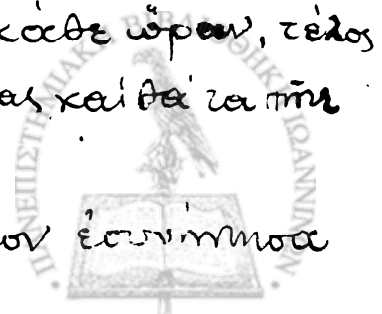
Ἐν Καρφαῖς τῆς 15 ἡμετέρας 1933

Σεβαστέμοι Γέροντα προσκυνῶ τὴν δεξιάν σου

Δόξα τῷ παναγίῳ Θεῷ διευλόησας ἔφθασα αἰσίως εἰς Καρφαῖς,
εὐτυχῶς δὲν εὔρον κανένα ἔμποδιον εἰς τὴν ἐπίανοδοσιν μου, κατ'
ἐντολήν σου ἐπέρασσα ἀπὸ τὴν Πρωβάταν, ἀλλὰ πρὶν φθάσω
ἐσημείωσας τὸν Γαβριήλ μὲ τὸν Γέροντα τοῦ εἰς τὸ δάσος
τῆς Π.σπῆς ἀνωθην τοῦ δρόμου τῆς ἀμαλφηνούσε ἐνοεῖται
ποῖον Γραβριήλ, τοῦ ἀνέπτυξας λεπτομερῶς ὄλην τὴν κατά-
στασιν μοῖς μὲ ὀλίγα λόγια, μου εἶπε ὅτι ὅλη ἡ ἀμαλφηνού
εἶναι ἐναντίον αὐτῶν. ἐπίσης μου εἶπε καὶ διὰ τὸ ζήτημα
τοῦ Ὀμβροσίου, ὅτι οἱ δικηγόροι τοῦ Γαβριήλ ἐσυμφώνησαν
μὲ τὸν δικηγόρον τοῦ Ὀμβροσίου καὶ κατεῖπὴν ὥραν πρὸ ἐ-
πρόκειτο νὰ τοῦ φωνάξουν πέρνου τὸν δικηγόρον τοῦ Ὀμβρο-
σίου καὶ ὡτὸν τὸν Ὀμβροσίον δῆθεν ὅτι θὰ ἀρνήσῃ περῶσιν
πολὺν ὥραν διαίνα ἔλθῃ ἡ σειρά των καὶ τοῦ ἐπέξω τὸ
ποιγνίδιον ἐνῶ δὲν ἐπέρασσας ὀλίγα λεπτά καὶ ἦλθε ἡ σειρά
του. αὐτὰ μου εἶπε καὶ Ὁ Παπᾶ Ἰγνάτιος, καὶ μάλιστα
καθὼς μου εἶπε Ὁ Παπᾶ Ἰγνάτιος ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς ὀργισθῆ
σφόδρα κατὰ τοῦ Ὀμβροσίου καὶ μάλιστα εἶναι δύσκολον
εἰν εἰνεὶ δεκτὴ ἡ ἀνεκκοπή του, ἐπρόφασε καὶ ἔφυγεν νὰ
μὴν τὸν βάλλω εἰς τὴν φυλακὴν αὐτῆ ἕτοι ἡ ἀπόφασιν τοῦ εἰσαγγ.
γελῶσιν καὶ ὅσα δὲ εἶπε κατὰ τῶν καλοήρων δὲν περιγράφεται
ὁ Ἰγνάτιος δὲν ἐπῆγεν εἰς τὸν εἰσαγγελεῖαν ὅτι δὲν τοῦ ἔρρισε
εἰς ποῖον εἰσαγγελεῖαν, ἐκεῖ λέγει ἀλάδων καθε ὥραν, τέλος
μου εἶπε ὅτι πρόκειται νὰ ἔλθῃ αὐτῆσιν αἱ ἡμέρας καὶ θὰ τα πῶ
πρὸς τὸν κατῶ.

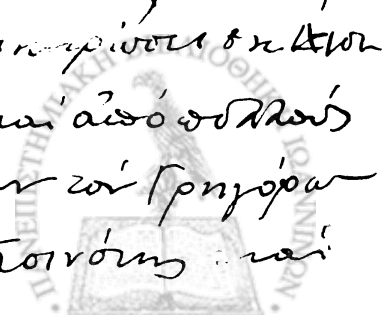
† ἡ Κατωὶ κη τῶν ἐδημοσιωθῆν καὶ τῶν ἐξημερῶσιν εἰς τὴν φωνήν

Ἐπίσιν) ἐπέρασσε καὶ ἀπὸ τὸν Μυλοπούλαμον ἐσημείωσας

τὸν Σεβασμιώτατον καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν τοῦ ἀνεπιτέλε καὶ ἐμ-
 κρὸν ἔτημα ἡμῶν καὶ αὐτῶν μετὴν πρέπουσαν λεπτομερῶς
 εὐχαριστήθημι διότι αὐτοὶ εἶχαν ἄλλα διακώσι, καὶ μαλιστα
 ζελεῖος ἀνιθεταὶ τὰ ὅσα εἶπον ἐποιοῦσιν ἀναμειψήματ', τὸ ὅ-
 μος λέγει ἡ καὶ ἑλληνική κατὰ στασιασῶν λαοριωτῶν εἶναι, καὶ
 συγῆ εἰς ὀλοκλήρον τὸν Ὀχθηρικὸν κόσμον, τὸ φρονιμώτερον
 λέγει ἦτο εἰς τὸν Γύροισι τὰ ἀποσταθῆ ἡν Ἰ. Κοινότητα, καὶ
 εἰς αὐτὸ τὸ ἔτημα τοῦ ἀνιθεταὶ πόσον ἡμεῖς ἐπιθημούσαμε
 ἀλλὰ τοῦ λέγω τὰ μου ὑποδείξις τὴν ἰκονώτητα τῆς Ἰ. Κοινότη-
 τος τῆς καὶ τὰ ἀποσταθμὰ αὐτῆς ὅσα κς ἐπιτέλε-
 εἶ, Μοναστηριακῆς ὑποδείξις. εἰς τὸν ἑκτέλεσιν καὶ τὴν νίκην
 εἶπε δι' οὗ τὴν κατὰ στασιασὴν γυροῦσιν πῶς τὴν δημιουργίαν
 φέρω ἀπὸ τῶν Μυλοτάτων εἶδον εἰς κενόδοικας
 εἰς τὸν Ἰωαννῆν κατὰ ὥρα 12^ῃ. Ἀμείως εἶπεν εἰς
 τὸ Ἰθυρίων ἰκονώτικον εἰς τὴν τῶν Μυλοτάτων
 ὁμιλίαν ^{εἰς τὸ ὅλον ὥρα} ~~εἰς τὸ ὅλον ὥρα~~ εἶναι ὡς τὸ σπυροχωρι-
 μῆτος διατὶ δι' αἰωνιότητα ἡν Ἰ. Κοινότητα καθὼς
 εἶναι ἡ τῆς, εἰς τὴν μου εἰς εἶδος ἀνιθετα ^{δ/εσο}
 τὰ χωρῶν εἰ καθὼς εἰς τὸ μοναστήριον καὶ εἰς τὴν
 εἶς τὴν διορίσθη δημιουργία εἰς τὴν δημιουργίαν ὅσα
 αὐτὸ τὴν εἰσαγγελίαν εἰς τὴν τῶν, τὸν εἶδος
 τοῦ σπυροῦσας καὶ οὗ εἶδος εἶς τὴν διὰ τὴν τῆς
 ἀλλὰ αὐτὴ σὺ τὴν τῶν μου λέγει εἰς τὴν τῶν
 δι' ἑλπίαν τὰ σου δὲ τὴν σπυροῦσας τῶν τῶν
 καὶ εἶδος εἰς καρπὸν καὶ εἰς τὴν αὐτῶν τῶν
 αὐτῶν σπυροῦσας ὅτι εἶς τὴν ἀνάγκη σπυροῦσας
 σπυροῦσας μετὰ εὐχαριστίας τὰ σου τὴν εἰς τὴν τῶν
 ημεῶν, εἰς τὴν λέγει καθὼς ἡμεῖς καὶ αὐτὸ σπυροῦσας
 τὸν καρπὸν εἰς τὸν εἶδος εἶς τὴν τῶν τῶν
 τὸν σπυροῦσας ἀλλ' ἀμείως Ἰ. Κοινότητα καὶ

+ εἶδος μου εἶδος καὶ Ἰ. Κοινότητα
 εἶς τὴν τῶν τῶν
 εἶς τὴν τῶν τῶν
 εἶς τὴν τῶν τῶν

εὐαγγελία ὁ Δοχμαρίου καὶ ὁ ἔστι γινόμενος ἐκπύριθ' ἀθροῦ καὶ
αὐτὸς καὶ ἀμείους διά τὸς αἰουνομινοῦ ὄργανον ἀποκρί-
θη καὶ ὁρίων τῶς ἀγίου ὄρου ~~ἡμεῖς~~ ^{ὁμιλοῦσθε βίβλιον} ἐξ ἀνάγκης ὅτι ἤθελε καί
σαφῶς καὶ ἀκριβοῦς ἵκασθαι καὶ τὰ γινώσκοντες ἐκἀποστολῶν
φιλιππος καὶ τὸ τρίτον καὶ τὸ ἐρατοστός καὶ ἐπισημοῖ
ἐπισημοῖ καὶ τὸν τὸ βιβλία κ. κ. κ. ἐκείνης τῶς ἔδωκε
ἐπισημοῖσας ἀδελφῶν ὅτι καὶ ὅσες εἰς τὴν λαοὶ καὶ
σάρκας καὶ λήθη μιν ἐχέουσι δώσει καὶ κινῶ χάρις καὶ ἀγα-
θημινοῦ ἔσωσας καὶ ἀνά τῶς σου ἔδωκε ^{ἐπισημοῖσας} ἐπισημοῖ
σα ὅσας δι' εὐχα καὶ κινήσει ἐσυχροῦσι· ἀλλὰ ἂν εὐχα-
ριστῶν καὶ Γ. ἐὺλόγη, ἐγὼ ἐὼθηκα ἐδῶσας τῶς καὶ
τὸν ἐχαρήκασθε καὶ τῶς εἶσα ὅσα ὅσα καὶ κατέμασθε καὶ
κινήσει τῶς διαδία μιν ἀδελφῶν τῶς καὶ τῶς τῶν
ἐδῶκασθε εἶσαι σκεῖλον ἀκλόνητος, ἀπό ἐμὴν καὶ κινήσει
καὶ ἐξέμασθε σου γινώσκων τὸν χαρακτήρα μου εὐχαρίστη
καὶ ὅτι εἶσαι ἀνάγκης καὶ σου γράψω ἀκριβοῦς εἰς ὅτι τῶς
ἐπισημοῖ καὶ ἀπό ἐμὴν φεύγω καὶ ὅσα καὶ τῶς ἔδωκε
νευραγίει καὶ τῶς εἶσα ἀνά σου δι' ἐγὼ καὶ τὰ ἀμοιότη μιν λέγει
ἐγὼ δι' ἔχω καὶ κινήσει ἀπό σου ἀπό τῶς γινώσκων σου, ἐπίσημο
λέγει ὅτι ~~ἡμεῖς~~ ^{ὁμιλοῦσθε} ἀκριβοῦς καὶ ὁ ἀκλόνητος καὶ τῶς
ἐταξο λογοῦ καὶ ἀκριβοῦς καὶ τῶς καὶ τῶς ὅσα χάριμα
κα σου ἔδωκε ἐκείνης ἀκλόνητος ἐγὼ καὶ Γ. ἐὺλόγη
καὶ ἔδωκε καὶ τῶς χέρια τῶς οὐκ ἐμὴν ἀκριβοῦς ἐδῶκα
καὶ ἔδωκε καὶ τῶς κινήσει καὶ κινήσει ἀλλὰ δι' γινώσκων σου
κα ἔδωκε ἀνά μου εἶσαι, ἐὼθηκα ^{ὁμιλοῦσθε} ἀκριβοῦς καὶ τῶς Πάτερ.
καὶ κινήσει καὶ ἐγὼ κινήσεισθαι καὶ τῶς ἐδῶκα καὶ τῶς
κα τῶς ἔκαμπε ὁ ἀκλόνητος ἀνά κινήσει καὶ κινήσει
κινήσει καὶ τῶς δώσει καὶ τῶς κινήσει καὶ τῶς ἐδῶκα ἐγὼ
καὶ τῶς ἀκριβοῦς καὶ τῶς κινήσει καὶ τῶς ἀκλόνητος καὶ τῶς
καὶ τῶς ἀκριβοῦς καὶ τῶς κινήσει καὶ τῶς ἀκλόνητος καὶ τῶς
καὶ τῶς ἀκριβοῦς καὶ τῶς κινήσει καὶ τῶς ἀκλόνητος καὶ τῶς
καὶ τῶς ἀκριβοῦς καὶ τῶς κινήσει καὶ τῶς ἀκλόνητος καὶ τῶς

αὐτὰ σοὺ γράω μὲ ἐμὴν εὐτασίαν δὲ εἰς τὸς εὐαγγέλιον
αὐτὰ σοὺ γράω μὲ μὲν εὐτασίαν δὲ εἰς τὸς εὐαγγέλιον

ὁ εὐαγγέλιον καὶ

εἰς τὸν εὐαγγέλιον καὶ τὸν εὐαγγέλιον

εὐαγγέλιον καὶ εὐαγγέλιον καὶ εὐαγγέλιον καὶ
εὐαγγέλιον καὶ εὐαγγέλιον καὶ εὐαγγέλιον καὶ

εἰς τὸν εὐαγγέλιον καὶ

εὐαγγέλιον καὶ εὐαγγέλιον καὶ εὐαγγέλιον καὶ

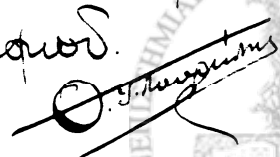

Ἐν Λαύρα τῆ 29 Ιουλίου 1933.

Πολυσεβασεέ μοι Γέροντα προσκυνῶ τὴν δεξιάν σου

Ὅτι εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ πακαρχίου θεοῦ, ὁ σὺν κατε-
ξίωσεν ἡμᾶς ἵνα μεταί μερίστην μὴ χαροῦ ἐλάβομεν τὴν σεβαστηνῆν μὴ
ἐπιστολὴν σου, καὶ ἐχάρημεν σφόδρα διὰ τὴν πολυπόδητον ὑμείων σου,
καὶ ἡμεῖς ὄψα τῷ θεῷ εἴμεθα καλὰ πρὸς τόπος, σήμερον ἔρχεται αὐτὸ-
θε ὁ Νίκος Τσιλιγριάνης τὸν μεταδότην, ὅπως καὶ ὁ Νόμαρχος, διόσα
μου γράφεται εἰς τὴν ἐπιστολὴν σου διὰ τὰ ἐκτελέσω εὐκαρῶσαι σήμερον
ἀμέσως ἀνεχώρῳ καὶ ἔσοε δεξιῶν σὺν θεῷ ἔλα τὰ ἐλθόντων καθευχῆν.
Μέχρι σήμερον ἔχομεν δύο ἐπιστολὰς σου λέγει τὴν πρώτην καὶ τὴν
δεύτερον, τὴν δευτέραν δὲν ἐλάβομεν γράμμα μί ποσον τὴν ἔσοει.
Προχθὲς ἐμάθομεν ἐξ ἄλλου ὅτι ὁ Δικηγόρος αὐτῶν κ. Σκοῦρας τοῦ
ἔγραψε ὅτι τὰ ἀποφασίσει καὶ ἦτο ἔλα χαροῦ, σήμερον πάλιν ἐμάθα-
μεν ἐξ ἄλλου ὅτι τὸς ἔγραψε ὁ Μιχαηλίδης ὅτι κρόκειται τὰ τοῦ
σαλοῦν ὁ κλίσει, καὶ ἔτσι ἡ καρὰ ματρεβίθη εἰς λυπὴν.
Χθὲς ἀνέστη ὁ Γέρον ἐπιφανὴς εὐκαρῶσαι ἔχω ματρεβίθη ἔλα τὰ ἔμο-
λογίαν τῆς Μοῆς, λέγουσιν ὅτι τὰς καταθέσει εἰς τὴν ἔθνη. Ἐράπειται
αὐτὴ ἡ σκεψα τῶν μὴς ἔχει βάλει εἰς λογίμην, μή ποσιν τὰ τὰς ἔλα
ἐπέχειρον καὶ σκεψοῦν χρήματα διὰ τὰ τὰ ἔχον εἰς καρῶν,
εἰ εἶναι καὶ αὐτὸ πρὸς πῶσον τῶν εἰσοδημάτων. ὁ Σομεῖν πρόμην ἐξομοῦσιν
ἀνεχώρῳσιν ἀπὸ τὴν Μοῆν, διὰ Θεσσαλονικίαν, ἀποροῦμαι μέχρι σήμερον πάλιν
σὺν σου συνήτησιν. εὐχά εἰ διὰ τοῦ φέρω διατὰ καρῶν
ἔλα σὶ σκεψοῦσιν σου ἀποῦσιν καὶ εὐχά καὶ ἀποῦσιν.

Μετὰ ὑποδ οὐβασιμῶν.

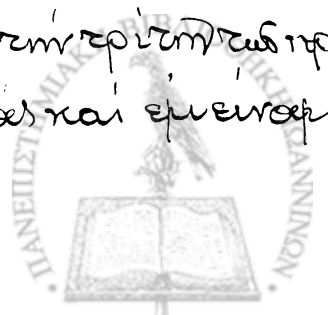
Γ. Μ. Μεγλοπούλου 5 Αυγούστου 1933.

Σε βασέμωι Γέροντα προσκυλῶ τὴν δεξιάν σου.

Μετά μερίστη μου χαρῶν ἐλάβομεν καί τῶν δύο τελευταίων ἐπιστολῶν σου, δηλ. ἐκείνην ποῦ μοι γράφεις διασ τῶν Σημεων ὅτι ἐστάλει εἰς Ἀθήνας, καί διὰ τὴν κακοήθειαν τῶν ὀνόματιων κημερικῶν μαθησάμενων, καί ἐκείνην ποῦ ἔδωσεν ἡμεῖς Γ. Γλωσσικιστῶν, πολὺ μαλ' ἐύπησον διὰ τὴν εὐσπὴν βαρβάρωσιν τῶν καί κακοήθειαν, τὸν λάχιστον δὲν ἐσκευθῆσαν ὀλίγον ὅτι ἡ χεὶρ τῶν εἶχε γεθῆ εὐτὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον, καί δὴ χεὶρ μοναχοῦ; φεῦ! ἐφ' ὅσον σί ὀνόματιοι τοῦ ὑψίστου ὀνόματιοι πᾶσι εὐρέθησαν εἰς τὸν κόσμον τούτον, καί ποῖος εἶναι ὁ προσορισμὸς τῶν. Μὴ στενοχωρεῖσαι σεβ. Γέροντα καί ὁ θεὸς εἴποι δικαιοτάτος. ἔχει δὲ τὸν λαμπρόφωτον ὀφθαλμὸν τοῦ ὁσίου τῆς πᾶσι θεοῦ, καί τῶν ἐνδομῶν τῆς καρδίας σου καθενὸς ἐξετάζει λεπταμερῶς καί ἀνεσλόγητος κρίνει καί δικαίως ἀδικαίως κρίνει.

Ὡς ἀνεσφορᾶ πρὸς ἡμᾶς καί μὴ στενοχωρεῖσαι διόλου ἡ θεία πρόνοια δὲν μαλ' ὑσπερησε τιποτέως διότι γνωρίζει καλῶς τὰ διαθέσειμα, διὰ δὲ τῶν κουμπανιστῶν ἐδιεμαρτηρήθη εἰς τὴν σύναξιν καί μαλιστα τὸ ἄπειλησσε, ἐπισημαίνεται εἶχε συννενοηθῆ μετὰ τοῦ σφίμμου διὰ τὴν ὑποσηριότητα, τὴν καρπῶν, ὅτι θὰ ἀνεσφορῶ εἰς τὴν Ἑλλ. Δικαιοσύνην τοῦ ἱερ. τόπου, καί ἔτσι ἡ νοσηκασθησῶν καί ἔδωσαν εἰς ὄλους μαλ' καί ἀπὸ ὅλων. Ὡς πρὸς ἡμᾶς καί μὴ θέλω καί μὴ στενοχωρεῖσαι, διότι ὅσον σὺ στενοχωρεῖσαι ἐγὼ εἶμι περισσότερο.

Ὡς ἀνεσφορᾶ διὰ τὸ ζήτημα ποῦ μοι εἴγραφεν εἰς τὴν τρίτην τῶν πρὸ δύο τελευταίων ἐπιστολῶν σου, ἐπήγα εἰς καρπὸν καί ἐμεινῶμεν

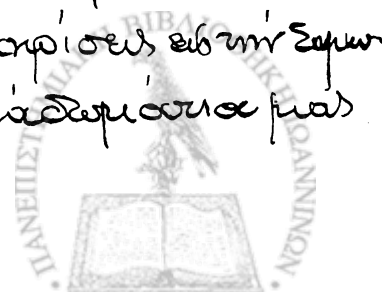
σύμφωνοι, όπως σας έγραφα και μέωλν Τσιλιγιόνην και όπως θέλω είνε και προφορικός.

Διότι τώ ζητήμα του χρηματοκιβωτίου νομίζω όταν εδημιουργήθη ζή-
τημα είνε τήν συναξίαν που σέ είνε ο φασουληάς κλέπτει που επρόκειτο
να τώ καμηνί μήνυσαν επί συκοφαντίαν, σας να ενθυμώμαι ότι
ή Μονή τώτες σας έδωσε μετή σφραγίδα ύκουλοποιητικό γραμμάτι,
εώ έχου;

Ενδια εώ ζήτημα τώ 300 βιβλίων, σας λεγω ως προς τήν γνώμη μου ότι
δέν υπήρχε μεγαλύτερα βλακία, μω σί κακοήθει, 300 βιβλία ήτο
δλα, δλα που νύραμαι είνε τώ σπήτι, εκείνος δέ που έσταλσαν παρα
του Ισαάκ δύο φορτία είνε τήν Μονήν ει ήσαν; μήπως ήπαν δει τα
κλώδια είνε χόρτον; δέν υπήρχε πλέον μοναχισμός και...
καίτε ύπομονή και εντολίον θε φανού ποσιν είνε βιβλιοκλίπτα, εκ
τω ιδίαν κρίνον τω άλλότριε.

Όν έρωτά να είνε από τήν Μονήν μου, τω πάντα μένου είνε εδωραειε ήμια-
νή έπαυσε να λειτουργή, δηλ. κάθε ζήτημα τώ όποιον εφορε τώ συμφ-
ρον τής Μονής, διότι καλα συμφέροντα υβρίζονται εναμεταξύτων
και έτσι μένου δλα είνε τώ έλεος του θεού

Ακουσον και είνε ευχαριστων, Προχθές που μετεβη είνε τω μετεβη
λήξεν τω ύποθέσεω εκσεβη εν τήν Μονήν τω τήρων, δλα διό βελτιώσαται
ήλθαμεν με είνε επισκεπτη ενσεκρίτην είνε τήν Μονήν μας, είνε ήρχισαν
να τώ είνε ερωτήσεω είνε δλν τήν κάθοδόν μας, και μισα πολλά που
σιν εζητήσαμαι, μου είνε ότι σας είνε ερωτήσεω είνε Θεσσαλονικη τώ όνομα του
λήξαι Φίλιππος Κώσαν ή Τσαβίλα, μου είνε ότι μισα τήν επισκε-
ψη μερικώς μονήν θα καμη συμπληρωματικά είνε είνε είνε είνε
νομίζω, όταν ήλθαμεν είνε τήν Μονήν τώ είνε είνε είνε είνε είνε είνε είνε είνε

μαάλιστα δύο φορές, και συνεζητήσαμε με διδάλκην την δημιουργηθείσα
υπόθεσιν μας δηλ. επί 3 ώρας, ^{επί 3 ώρας} συνεχώς έφαιναξα και τον Διονύσιον
και έτσι και έλειπονται συνεπλήρωσε αυτός, μας είπε εμπιστευτικώς
ότι τον μετέθεσαν από τας Αθήνας διά Θεσσαλονικήν διά να είναι -
λάβη τα καθήκοντα του Καρραγιαννοπούλου, του έδωσε όλίγα από
τα έκδοθέντα βιβλία σας, και ένα μωρον άλα, „διά να διαβαση τι
έστι ίατροί διότι τον έθεώρησε έναρξων καλώμρον, εύχαρίστησά μου
πολύ μας υποσχέθη ότι θα μας βοηθήση εις όλην την υπόθεσιν μας μετά
ένδιαφέροντος, του έδωσε εισωγήν μου να σας προσωδ. Για έρωτησης
άν πραγματι ομοιωθεις είναι ανακριτής, και να μας γράψη, μας είπε
ότι είναι άνεπιός του χρυσοσάμου αρχιεπισκ. Αθηνών, άν πραγματι
είναι ανακριτής ποδ είμαι βέβαιος, πολύ θα μας χρησιμευση.
Ο Οργάνιος ανέχωρησε διά την Χαλκήν. Όταν σέλψη γραμματά
τά σφραγίς με βουλόμεν διότι καθως έκατάλαβα μας τα άνόγησιν,
έπίσης δυο εφημερίδας έλάβομεν έννοείται ~~είναι~~ ποδ αναφέρουν
την μηνίν, δηλ. την 1^{ην} και την 3^{ην}. Εξ τών Γ. Γεωργίου έδωσαν επί προσώου
6 ετη παράτασιν. Διά τό θάνειον ποδ μας γράφεις έζητώσαμεν και δι
είναι ^{εξ} καθός μου λέγει και ο Διονύσιος ότι τας όμολογίας ποδ ένέκας ποδ
είχε ή λαϊκή Τράπεζα και έπληρώσαμεν προς 12%, ανάλαμβαται ή
Εθν. Τράπεζα να πληρώται μόνον προς 8%, δέν γαρ ίσομεν, άν μας ψελών,
ού να ξετάσται και θα μωθετε την αλήθειαν.

Όλα οί συνεργάται σας ασπάζονται και σας εύχονται καλήν δύναμιν
και καλά έποτελεώματα, και ό όμοσθέντα άνανωσ μιστη) σας).

Μετά υψοδ σεβαμιος.
Ο. Γ. Καραγιάννης

Εν Λαύρα τη 18 αὐγούστου 1933.

Σεβαστέ μοι γέροντα

Είμεθα καλά, τό αὐτό ἐπιθυμοῦμαι καὶ δι' ὑμᾶς προσημερᾶν σὰς ἔσει-
λα ἐπισημῶν δὲν γυροῖζω ἀν' ἡμ' εὐάθετε. Ὅς εἶναι καὶ πῶσο φρό-
νῶσοντα, ἐξωδικῶν μαϊνάνομι οὐ σκέπτομαι ἢ μᾶλλον ἔχον ἔπιση-
μοῖσι τὴν ἀπόφασιν ἐν σχεδίῳ καὶ σὰς ἀποκηρύξιν ἀφ' ἀδελφῶν,
δὲν ἔγινε ἀκόμη ἐπισημῶν δὰ σὰς γράψω ἀμείνων ὁσον μᾶλλον τὸ ἐπισημῶν
μὴ σεντοχωρήσαι διὰ πρῶτον ἀνοίξαν τὸν λαόν, πράγμα τὰ
ἄποια εἶναι εὐλεῖν ὄρατα.

Ἄκουσον ποῖα εἶναι ὄρατα ἢ γινώσκω, καὶ ἐπισημῶν τὰ γινώσκω καὶ ἀπὸ
ὑμᾶς. Νὰ γράψω εἰς τὴν ἐπισημῶν καὶ τὰ παρακαλοῦμαι αὐτὴν τὰ ἐπι-
σημῶν τὰ Μαρί τὰ σου δώδῃ ἐνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀδελφῶν ἀδελφῶν ποῖ
θα ἔλθῃ ὡς τὴν γινώσκω ἢ ἀναχωρήσῃ τὰ σὰς αὐτῶν δικη, ἀνάμνη τὰ
κατασκευῶν ἢ γράψω σὰς ἔγινε ἢ ἀναχωρήσῃ σου, δηλ. ἐν ἀλλοῖσι
ποῖ ἐγινε ~~ἐν~~ ἐν τῇ ἐκείνῃ εἶχε δύο ἡμέρας προθεσμίαν καὶ δὲ
προλάβει, διαποσοποτικῶν, ἐπισημῶν τὰ τὸν ἐπισημῶν ἐκείνα ποῖ ἔγινε
ὅταν ἠδύλοισι τὰ γινώσκω τὸ πρῶτον οὐ διὰ τὸ κλητῶν σὰς ἰδούσιν
ὅτι εἶδε ἐλευθέρῃ τὰ σὰς ὅπου δὲ λει καὶ μὴ ὅπου μῆνα βίβλη.
ἐπισημῶν τὰ ἐπισημῶν εἰς τὴν ἐπισημῶν οὐ ἢ παραμῶν σου ἐν Θεσσαλονίκῃ
μῆνα ἡμέρας ἐπισημῶν χαρὶν τῆς ὑμῶν σου καὶ δὲ τὴν παραμῶν σου
ἐπισημῶν ἀπὸ τῆς ἐπισημῶν τὰ ἐπισημῶν χαρὶν τῆς ὑμῶν σου. ἐν οὐσίσει
καὶ τὰ σὰς σου δηλ. οὐ σὰς ἐπισημῶν τὰ σὰς τὰ μῆνα ἀπὸ τῆς ὄρατα μῆνα
τὰ ἰδου βιβλικῶν ἀποσπασματα.

ἀπό τῆς ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
ἐν τῇ
ὁ ὑποτακτικῶν σου

Θ. Λαύρα

Ⓒ Ἱερά Μονή Μετ. Λαύρα τῆς 20 Οὐγούστου 1933.

Σεβαστέμωι Γέροντα προσκυνῶ

τὴν δεξιάν σου.

Εἶμεθα ὑγιεῖς τό αὐτό ἐπιθυμοῦμαι πάντοτε καί δι' ὑμῶν.

Πρό τριῶν ἡμερῶν σοῖς ἔστειλα ἐπιστολήν μου καί σοῖς ἔγραφα τὴν ἐν σχε-
δίῳ ἐναντίον σου ἀπόφασιν τῆς Μονῆς, δηλ. τὴν ἀποκήρυξίν σου. Σοῖς ἔγρα-
φα ὅτι, ὅταν θά μάλῶ γενικά ἀποτελέσματα θά σου ἔγραψον ἀμέσως.
Ἴδού λοιπόν ελικαῖς βεβαίαις καί ἐξηκριβωμένους πράξεις ἢ μᾶλλον
μπορῶ νά εἶπω μυστήρια ἀποκεκαλυμμένα ἐν μωσεικῷ τῷ τρόπῳ.
Ο ἔξυπνος καί ερομερός Διονύσιος ἐπῆγε εἰς τὸν Γρηγόριον, ἐννοεῖς εἰς ποῖον
Γρηγόριον; καί τόν παρεκάλεσεν καί τοῦ ἀνέγνωσε ὅλας τὰς ἀποφάσεις
καί τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν δηλ. τῶν ὅσα ἐνδιαφέροντα ἡμῶν καί ὑμῶν
μέ τὴν ὑπόθεσιν. Ὁκουσον, γράφουν εἰς μίαν ἐπιστολήν εἰς τὸν Σκουῦρον
τὸν δικηγόρον τῶν τῶν ἐξῆς. "διὰ μέσου τοῦ Γέροντος Οὐμβροσίου προημε-
ραν ἐδώσαμε ἐγκόληια γιὰ τόν κ. Καρραγιαννόπουλον καί ὡς ἐκ τούτου
εἶναι πλέον ἰδικός μου". Εἰς ἄλληλ ἐπιστολήν τῶρα τελευταίως γράφουν
εἰς τὸν ἴδιον τῶν ἐξῆς. "Σ ἡμέρον ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς ἡμετέρας Μονῆς ὁ Γεί-
ρων Ἰωαννῆνικιος ὅσους θά σοῖς ἐχειρίσῃ ἐγκόληια τῶν ὁπῶν σου παρα-
καλοῦμαι νά τὰ δώσῃς, εἰς τούς ἐξῆς. πρῶτον ἓνα εἰς τόν κ. Εἰσαγγελέα δεύ-
τερον. τὸ ἄλλο εἰς τόν κ. Ἀνακριτήν, καί τὸ τρίτον εἰς τὸν γραμματέα του,"
δηλ. ἐπίσημα πράγματα καί οὐχί διαδόσεις, ἀλλά πρὸς θεοῦ προσοχή
νά μὴ μαθεφθῇ διότι θά τιμωρηθῇ ἀμειλικτῶς ἀπὸ τούς ὀργιάζοντας
προϊσταμένους μου. Ὁκουσον τὸ γι' αὐτὸ ἐπισυδαιότερον, πρὸ δύο ἡμερῶν
ἔλαβον γράμμα οἱ κ. προϊστάμενοι μου δηλ. οἱ καταστροφῆς μου, ἀπὸ
τὸν Κοσμοῦν Χειμωνάκη, τὸ ἀνεξίτηλον κηλιδωμα τῆς ἀχιροειτικῆς

ἀδελφότητος, καὶ γράφει τὰ ἑξῆς. "Σήμερον συνήντησα ἀνωτατον ἀνα-
κριτην ὁστυμου εἶπε ὅτι ὀφείρων εὐλόγιος διαβάσει μετὰ καὶ
πειθαισὼν νὰ πραγματοποιηθῶν αἱ ἐνέργειαι τοῦ, διὰ τοῦτο καὶ ἐνώπι-
λαυριώτης ἔχω καθήκων νὰ σοὺς ἐσάγραψω διὰ νὰ λάβετε αὐστηρά με-
τρα ἐναντίων του. δηλ. ἂν θέλητε νὰ ματαιωθῶν αἱ ἐνέργειαι του καὶ
νὰ χάσουν τὸ κύρος των, νὰ τοῦ στείλητε τὸ ἀπολυτήριο μετὰ ἐμὸν
καὶ νὰ τὸ δημωσιεύσω εἰς ὅτι ἐφημερίδα σὺς ἐπιθυμεῖτε! Λοιπὸν αὐτὸ
εἰ τοῦ γράφου», σήμερον ^{ἐπερασίστη} ἐπικυρώθη ἐπεγράφη τὸ ἀπολυτήριο τοῦ Γ.
εὐλογίου καὶ σθεῖο στείλομεν εἰς τὴν διαθεσὴν σου, δηλ. μελίγα λόγια
βενιζελικά κακουργήματα, αὐτὰ ὅλα νὰ γνωστοποιηθῶν εἰς τὸν ἔσοχώ-
ξατον Κ. Δραγοῦμην ὅσους ἀμέσως νὰ τηλεγραφήση εἰς τὸν Γενικὸν Διοι-
κητην τοῦ ἁγίου ὄρους νὰ τοῦ ἐσυμορφώση συμφώνως τοῦ Κ. Χάρτου καὶ νὰ
τοῦ ἐπιπλείξῃ διότι γενικῶς ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ συνεργᾶται τῆς
ὑποθέσεως τρομοκρατοῦμεθα μετὰ τρόπον Μωαμεθανικόν καὶ ἂν ἡ ἑλλ.
Διοίκησις δὲν λάβει αὐστηρά μετρα πειθαισὼν νὰ ὑψώσουν τὴν Ὀθωμανι-
κὴν σημαίαν ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐκαυχῆθησαν. Ἦώρα πλέον ἐδώθη φῶς
περισσότερον διὰ νὰ ἐγνοήση καλλήτερον. ἡ δὲ κοινὸς ἡμεῖς ποίους ἀνθρώ-
πους κυβερνοῦμεθα καὶ ζῶμεν, φωνάζου καθημερινῶς δι' ὑμῶν ἐκεί-
νο τὸ ὁποῖον ἐκράυαζον οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,
"ὄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν" διότι καταλαμβάνου τὴν ἐνοκλήτων,
καὶ τὶ τὼς ἀνοσμενετα.

Διὰ μέσου τοῦ Μητροπολίτου Γενναδίου νὰ προσπαθήσης μετὰ καὶ νὰ
ἀπομακρύνου τὸν Κόσμον τὸ βδέλυγμα τῆς κοινωνίας, ὑπάρχου πολλὰ
λα τραπεζὰ ἐπιχειροῦ διὰ τὴν ἀπομακρυσίν του. Ἐπίσης ἐγράψου εἰς τὸν
Κ. Μιχαηλίδην νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Μονὴν δὲν γνωρίζομεν τί τὸν θέλου, ἡ γνώ-
μη εἶναι νὰ τὸν πείσῃ νὰ μὴ ἔλθῃ. ὡς πρὸς ἡμᾶς νὰ μὴ στενοχωρεῖσαι

καλλισία

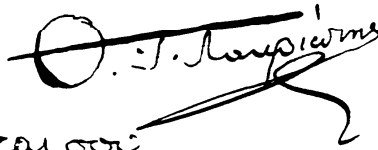

οὐδέποτε εἶμεθα εὐλοιοὶ ἀκλόνητοι κάρην διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Μοναχίας.
καὶ εἰς ὑμᾶς θαυμάζομεν τὴν καρτὴν γάμψην σενοχωρεῖσαι διὰ τὰς
ἀννοήτους καὶ ἀσέβητους ἐναντίον σου ἀποφάσεις, περισσότερῶν
εὐρύγουν τῶν τῶν τῶν.

Σήμερον ἀναχωρῶ εἰς Κασσῶν διαμορφωμένῳ πρὸς τὰς ἀρχαῖς τοῦ
Περσῶν τοῦ διὰ τὸ ἀντιπαρακλιτικὰ πράξεω τῶν.

Σε ἀσπάζομαι

ὁ ὑποτακτικὸς σου

καὶ πάντες οἱ συνεργῶταί σου.

Κ.Γ. Πάντοτε αἱ ἐνέργειαι σου ὅσον ἐξ ἰσχυρῶν ἐν μυστικῶ καὶ προσε-
κτικῶ τῶν τρόπῳ ἐπειδὴ γνωρίζω ὅτι εἶσαι πολὺ ὀρμητικῶ εἰς τοὺς ἀγῶνας
ἢ κοινωνίᾳ ὅπως καὶ ἄλλοτε σου ἔλεγα ἔχασε τελείῳ τῶ ἠθικῶ τῆς, καί ὡς
ἐκ τούτου προσοχή.

ὁ ἰσχυρῶ

Εν Κορυθαίη τη 21 Ούγ. 1933.

Σεβαστέ μου

χθές ανήλθον εις Κορυθαίη δια την υποθεσει
που σου γραφω εκεινας εις την ούλλην μου
επιστολην. Η Κοινότης ου περιψε αυτην παρ
ψηφισι παρυψηφισι λοχοι κη μη εφαρμογη
ζου Κ. Χατζου και Ν. Διαζαγματος.
ο Γ. Διοικητης αιμου θρου εφχει δια
ταις αθηνας προφμα εβδομαδος, μηδε
λαβει τα γραμμιατα μου το υπληρα
μα τα ιδιοποιησι ο ασυνομος εστω
εμεινε αντικακοια του Διοικη-
του να μη επικηρωνη απο γασου της
Μουσις ως προς τασα αισησια εσαι δια κην
και παθητικως και παρανομα προς υμα.

Ταυτα εν βια

Θεοδωλης Γερσδ. Λυριδης

ἐν Ἱ. Μ. Μεγ. Μαύρου τῆ 30 Οὐγούστου 1938.

Ποθῆε καὶ σεβάσεμμι Γερσηε

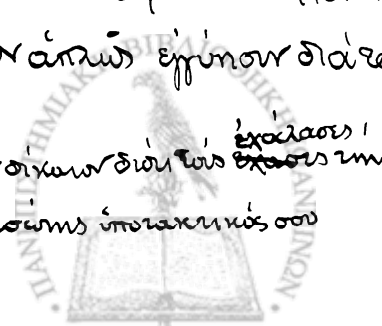
Δόξα τῷ πανυκτιρμωνι θεῷ πρὸς τό παρὸν εἴμεθα καλὰ, ὅπως καὶ εἰς ὑμῶν
 εὐχόμεθα ἵνα ἡ ταπεινῆ μου ἐπιστολὴ σου εὕρη ἐν ἄκρῳ ὑγιείᾳ καὶ χαρᾷ.
 Σὺ δὲ ἐστειλάς τρεῖς ἐπιστολάς εἰς διόσσημα 12 ἡμερῶν περίπου καὶ ἀπαντήθειν
 σοὺ δὲν ἔλασον, εἴνοι ἀνεξήγητο εἰς ἡμᾶς ἡ τὸση σιωπὴ σου. πρῶτον στενοχωροῦ-
 μαι μήπως αἱ ἐπιστολαί μου παρέπεσαν εἰς χεῖρας μεμιολυσμένους καὶ
 καὶ δευτερον μήπως σοὺ ἦρσαν ἀδιάθετον, διαφοροὶ ἰδέαι συσφρευονται εἰς
 τὸν ἐγκέφαλον μου ὅσον βραδύνητε νά μου γράψητε. ἔχε θαρρος σεβ. μωι ἱερών-
 τα, ἔχω μερόλιας ἐλπίδους καὶ πεποιθήσεις ὅτι τὰ σχέδια μου δὲν θα ματαιωθοῦν
 διότι εἴνοι ἱερά, καὶ εὐχάριστα διὰ τὸν ^{ἐμὸν} ὅπως σωθῆ τὸ ἱδρυμα του ἀπὸ τῆν
 γρωσσην ληστοςυμφωριαν. Ἐμαθὸν ἔβωδικῶς ἡ μᾶλλον μου ἔγραψε ὁ σεβ. Γ. Ἐνδο-
 κίμος Ζηροισταμηνός, διότι πρὸ ἡμερῶν τοῦ εἶχα γράψει ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Σχο-
 λῆς, ὅτι οἱ κ. προῖσταμενοι μου μὴ εὐρίσκοντες ἔδοσαν νά ἔκδηλώσω τὸ πάθος
 τῶν ἀπεφάσησαν νά μῆμας ἐπιτρέψουν νά φοιτήσωμεν ἐφέτος εἰς τὴν Ἀθωνια-
 δα, ὅτι ἡ προκάπου σταλεῖσα καταδικη ^{τῶν ἱερώντων} εἰς τὴν κ. Κοινότητα ἐδημοσιωθῆ εἰς τὰς
 ἔφημεριδας "Μακεδονία" καὶ "ελευθερον βήμα", δὲν ἠξέυρω ὡς ἐπέσαν εἰς χερας
 σου αἱ ἀνω ἐφημεριδὲς, οὔτε καὶ εἰς ἡμᾶς πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔπεσαν. Καὶ εἰς τὸν τοῦ δὲν
 ἐστενοχωρήθη ἡ μᾶλλον εὐχαριστήθη. πρῶτον διότι οἱ γωριζοντες καλῶς καὶ ηρω-
 παντῶς οἱ ὀγορεῖται τῆ ἀναμεταξὺ μας ἀγάπη! θα ἐννοήσουν ὅτι τοιαύτη ἀπόφασις δὲν
 εἶναι τίποτε ἄλλο εἰμὴ πάθος καὶ μοχθηριαν. ἴσ' ἀλλ' ἔχαστ' ἀδικίαν διότι ὁ πνιγμένος
 πιάνετε ἀπὸ τὰ μαλια τὸ διὰ νά σωθῆ 77, δευτερον μου ἔδωσαν τὸ δικαίωμα, καὶ
 τὸ ἐλεύθερον νά δημοσιευσομαι τὰ πράγμασι ὅσ' αἰ ἀναγνώσεως καὶ ἀνέλιπτα
 εἰς τὸν ἀπλοῦν λαὸν τοῦ αὐτισθ, καὶ νά ἀποδευχθῆ τί εἶδου ἠπὸ ἡροσπιου μῆτι εἰς τὰς

Ἡ ταπεινὴ μου ἐπιστολὴ εἰς ὑμῶν εὕρη ἐν ἄκρῳ ὑγιείᾳ καὶ χαρᾷ. Σὺ δὲ ἐστειλάς τρεῖς ἐπιστολάς εἰς διόσσημα 12 ἡμερῶν περίπου καὶ ἀπαντήθειν σοὺ δὲν ἔλασον, εἴνοι ἀνεξήγητο εἰς ἡμᾶς ἡ τὸση σιωπὴ σου. πρῶτον στενοχωροῦμαι μήπως αἱ ἐπιστολαί μου παρέπεσαν εἰς χεῖρας μεμιολυσμένους καὶ καὶ δευτερον μήπως σοὺ ἦρσαν ἀδιάθετον, διαφοροὶ ἰδέαι συσφρευονται εἰς τὸν ἐγκέφαλον μου ὅσον βραδύνητε νά μου γράψητε. ἔχε θαρρος σεβ. μωι ἱερώντα, ἔχω μερόλιας ἐλπίδους καὶ πεποιθήσεις ὅτι τὰ σχέδια μου δὲν θα ματαιωθοῦν διότι εἴνοι ἱερά, καὶ εὐχάριστα διὰ τὸν ἐμὸν ὅπως σωθῆ τὸ ἱδρυμα του ἀπὸ τῆν γρωσσην ληστοςυμφωριαν. Ἐμαθὸν ἔβωδικῶς ἡ μᾶλλον μου ἔγραψε ὁ σεβ. Γ. Ἐνδοκίμος Ζηροισταμηνός, διότι πρὸ ἡμερῶν τοῦ εἶχα γράψει ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Σχολῆς, ὅτι οἱ κ. προῖσταμενοι μου μὴ εὐρίσκοντες ἔδοσαν νά ἔκδηλώσω τὸ πάθος τῶν ἀπεφάσησαν νά μῆμας ἐπιτρέψουν νά φοιτήσωμεν ἐφέτος εἰς τὴν Ἀθωνιαδα, ὅτι ἡ προκάπου σταλεῖσα καταδικη ^{τῶν ἱερώντων} εἰς τὴν κ. Κοινότητα ἐδημοσιωθῆ εἰς τὰς ἔφημεριδας "Μακεδονία" καὶ "ελευθερον βήμα", δὲν ἠξέυρω ὡς ἐπέσαν εἰς χερας σου αἱ ἀνω ἐφημεριδὲς, οὔτε καὶ εἰς ἡμᾶς πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔπεσαν. Καὶ εἰς τὸν τοῦ δὲν ἐστενοχωρήθη ἡ μᾶλλον εὐχαριστήθη. πρῶτον διότι οἱ γωριζοντες καλῶς καὶ ηρωπαντῶς οἱ ὀγορεῖται τῆ ἀναμεταξὺ μας ἀγάπη! θα ἐννοήσουν ὅτι τοιαύτη ἀπόφασις δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο εἰμὴ πάθος καὶ μοχθηριαν. ἴσ' ἀλλ' ἔχαστ' ἀδικίαν διότι ὁ πνιγμένος πιάνετε ἀπὸ τὰ μαλια τὸ διὰ νά σωθῆ 77, δευτερον μου ἔδωσαν τὸ δικαίωμα, καὶ τὸ ἐλεύθερον νά δημοσιευσομαι τὰ πράγμασι ὅσ' αἰ ἀναγνώσεως καὶ ἀνέλιπτα εἰς τὸν ἀπλοῦν λαὸν τοῦ αὐτισθ, καὶ νά ἀποδευχθῆ τί εἶδου ἠπὸ ἡροσπιου μῆτι εἰς τὰς

ἀθήνας ψυχῶν προσευχῶν, ἰακὴν γὰρ ἐκφώνησόν δικαιοσύνης ἀνθρώπων ὁ θεοσαυρὸς
 καὶνὰ ἔλθῃ εἰς τὴν μνήμη των πόσον ὠραίον εἶναι τὸ γεγονός τοῦ Ἰερώλου καὶ φου-
 ρισαίου προσευχόμενοι, τὸ τοιοῦτο ἐπιπροσώπων ποιηθῆ εἰς τοὺς ἐκτελοῦντας μα-
 κρὰς ἀκόλουθίας ἀνοσιθῆτας, κ.τ.τ. Ὅπως σὰ ἐγγραφὸν καὶ εἰς τὰς προηγουμένας
 μου ἐπιστολάς ὅτι ὁ σκοπὸς των εἶναι ἵνα θολώσων τὰ νερά καὶ γὰρ λαίβη ἄλλη
 στασίαν τὸ δικαστήριον. καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀνάγκη γὰρ τὴν κτηνησῆς ἐκεῖ
 ποῦ τὸν ἀφρῶν διὰ γὰρ καταλάβουν ποῖος εἶναι ὁ βύλος καὶ πόσον ἔχει ἐργα-
 σθῆ διὰ τὴν ἀνίψωσιν τοῦ ἐροῦ τοῦ ἐπίσης διὰ τὸ ἔθνος καὶ τῆς εὐκλυσίας καὶ
 πόσον αὐτοὶ ἀντέδρασαν εἰς ὅλα ταῦτα καὶ σήμερον μὲν παρουσῶνται
 ἀνοσιθῆτως μετὰ προσχαμὰ πατριώτης. Ἦ γὰρ καὶ μὴ ὁ ἀκαίμενος μετὰ τὸν
 θέλει γὰρ κριπῆ τὸ μωρὸν ἄλαστο γὰρ δημοσιεύσῃ ἐπίσης τὰ γράμματα ποῦ σε
 ὕψωναν μέχρι ἐπίτου οὐρανοῦ, ὅταν σὰς κατηγόρησε ὁ ὀθανάσιος Πασακράτορ.
 ὑπογεγραμμένα καὶ ὑπὸ τῆς ἐξουχίας προσέξε μόνον γὰρ μὴ θίξῃς τὸ ἅγιον ὄρος, μά-
 λιστα γὰρ ἐγκομιάσῃ πολλὰ μόνον καὶ ἀτόμασται ὅπως τὸν εὐδῶκμον, καὶ ἄλλοι
 πόσον ἔχον ἐργασθῆ διὰ τὰ Μοναστήρια καὶ τοὶ εἶναι πολὺ κατ' ἄλλοι παιδεῖαι
 ἀπὸ τῆς ἡμετέρας (μα). ἐκεῖ ποῦ σε λέγουσιν ὅτι εἶσαι ἀλθανοί, γὰρ τὸν ὅτι
 βεβαίως τὴν πατριδα μου δὲν τὴν ἀφρῶν, μὲν σὲ πρόστιχοι τὴν ἀφρῶνται ὅπως
 εὐλὴ τὴν ἀφρῶν καὶ λήγει ὅτι καλὰ γένοιτο ἀπὸ τῶν Περσῶν. ἐπίσης πολὺ γὰρ τὸν
 σὴς ποῖος ἦτο ὁ σκοπὸς των καὶ ἐδημοσίευσαν τὸ αὐτὸν ἀπόφασιν ἐντὸς ὅτι
 ἀπέριψε τὸ αὐτὸν καλαδίτη, διὸ τὸν βύλον τὸν γωρίδον καὶ οἱ λίθοι πόσον
 ἔχον ἔχει ἐργασθῆ διὰ γὰρ φέρῃ τὴν ἡσυχίαν εἰς τὸν τόπον καὶ πόσον αὐτὸν ἔκαμν
 ὅπως τὸ ἐνοῦντων (ἰδηλ. πόσαι ψυχῶν ἀθήνας ἐκατέστεψε, ἀσκητῶν). ἐπίσης γὰρ
 γράψῃς εἰς τὴν ἱερὰν κοινότητα γὰρ ζητήσῃ πιστοποιητικὸν ἀπὸ τῆς Μονῆς, ὅτι
 δῆθεν τὸ καλλιὴ ἢ ἀισθίνεσαν σου τῆς οὐστῆσι τῆς ἀφρῶν. γὰρ δούμαι γὰρ
 καὶ μὴ ἢ κοινότης καὶ γὰρ σου γράψῃ. ἐπίσης γράψε εἰς τὴν ἀνέκαθε φιλίαν σου Μονῆν
 Γρηγορίου καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Στεφάνον καὶ βαρλαάμ γὰρ δώσαν ἀπλῶς ἐγγύσων διὰ τὸν
 εὐμῶν πρὸς μεταβάσιν εὐτὴν ἐχθρῆν.

Ἦ γὰρ ἔγωγε ὁ βύλος παραχοπισὸς καὶ ἀλθανοί, φεῖ! τὴν ἀποστασίαν, ἔχον οἰκωνομῶν τὸν ἔχον τὴν
 λυκοφωλίαν. Ἦ γὰρ ἀσκήσει ὅλα οἱ φίλοι σου
 Ἦ γὰρ ἀσκήσει ὅλα οἱ φίλοι σου
 Ἦ γὰρ ἀσκήσει ὅλα οἱ φίλοι σου

Ἐν Λαύρατῃ 19 Σεπτεμβρίου 1889.

Βεβαστέ μοι Γέροντος

Εἶμεθα καλά ἀπὸ ὑγείαν ἄρα ἐπὶ παντοδυναμίᾳ καὶ τῷ αἰὸ ἐπιθυμοῦμαι καὶ δι' ὑμῶν. Μόλις ἦλθον ἀπὸ τῆς καρναίου, ἀλλ' δυστυχῶς οἰκοποιμοὶ ἀπέβησαν εἰς μίαν ἐνεκα τῆς λησμοσύνης σας ποδ δὲν ὑπέγραψεν τὴν ἔφεσον ὅπως καὶ ὁ Γερῶν Μιχαὴλ σὰν ἔγραψε σχετικῶς πρὸς τὴν κίβνη. Νὰ παρῆς ἀπὸ τῶ ὑπογεγραμῶν τῶν ἔξω τρικῶν διαταγῶν καὶ θὰ εἶσαι ἐλεύθερος εἰς οὐ ἄρα θίλειε διὰ τὴν ἔλθῃτε εἰς τὴν Μοῖν. Ἐὰν ὑμεῖς διὰ πολλῶν προσπαθειῶν ἐκατέρωθεν καὶ τὸν ἔστυλα εἰς τὴν ἔχολη, ἔκαμα διαμαρτυρίαν εἰς τὴν ἡμετέραν εἰς τὴν ζῆ καὶ διὰ πολλῶν ἐνοχίω εἰδου τὴν σγκαλατῶν τιν.

Πρὸ πέντε ἡμερῶν ἦλθε εἰς ταῦτα ὁ Κοσμάς Χιμωνάκης μετὰ τὸν κ. Μιχαήλ δὲν ἐμάθαμε τὸν σκοπὸν τῆς ἀφίξεώς τιν, διότι τὴν ἔγραψαν μισθωτικῶς οἱ ἐπιτροπὸι μισθῶτος γραμματεῶν εἰς τὴν κίβνη ἀμεφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν τῆ συμβουλῆς τοῦ Δικηγῶρος τιν κ. Σκούρα. Ἐὰν γράψῃ εἰς τὴν θὰ σὰν γράψω πλὴν διότι τὰ μαθάνει ὁ ἐυλόγος καὶ εὐρίσκει εἰς τὴν ἀνίστασιν τοιοῦτο γρόσῳ εἰς τὴν γράψῃ εἰς τὴν ἐλευθερία τὸν ἐπιστολῶν. Ἐμαθὸν μὲν καὶ μόνον τὸ ἔξω, ἐξωδικῶς οὐ εἰς τὸν κ. Μιχαήλ εἰδουσαν 3 χιλ. δραχμ. καὶ τὸ ἀνέθεσαν ἕνα ζήτημα εἰς τὸν ἔστυλα, εἰς τὴν γωρίζω ὅπως εἰς τὴν ζήτημα. Μήπως εἶσαι τὸ τῶ Γαρδικίου; νὰ μὴ ἐπισημῶν πρὸς μίαν θετικῶς καὶ σαφῶς. Ἐὰν ποδ πρόκειται νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Διοικητὴν εἰς τὴν γωρίζω νὰ ἔλθῃτε μαζί, καὶ ἀλλὰ ἐκείνως μισθῶ πολλῶν ἐξοδῶν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον εἰς ἀπὸ τὰ τικῶν Διοικητῶν Μακεδονίας. Μισθῶ τὸν.

ὁ ὑποτακτικῶς σοῦ
 Θεόδωρος Κελερ. Λαύρατῃ

Ἐπιτομή Μονῆ Μερίστη Λαύρα, τῆ 14 Οκτωβρίου 1933.

Πολυεβάστε μοι Γέροντα

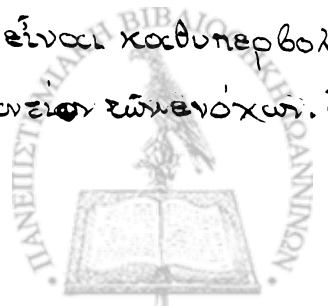
Ὅτι εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ πανυκετήρμωνος Θεοῦ, ὅσως μέχρι τῆς δευτέρας
... τῆς καλῆς μας διεφύλαξεν. — εἴμεθα ὅλοι ὑπεύθυνοι οἱ ταῖερα σχέδια θυσια-
... ζοντες καὶ αὐτὴν εἰς ζωὴν, καὶ διὰ ταῖερα ἐκείνο μέχρι σήμερον πάσχουν.

Ἐλαβὼν ἀσμένως τὴν πολυπόθητόν μοι τελευταίαν σου ἐπιστολήν, εἶδον
ἐπιστομὴν τὸ περιεχόμενον τῆς, καὶ ἐν πρώτοις ἐχαρίμεν καὶ ἐδόξασα τὸν
Κυρίον ὅσως σου θιασθεῖ τὴν ὑπεύθυνην σου ἀκμασίαν. Δὲν ἔλαβον μέχρι τῆς ἡμέρας
τὸ νέον ἐκδοθέν πανημοῖτιον σου, δηλ. ἐκείνον τὸ ὁποῖον ἔδωσες εἰς τὸν Πατέρα
Σωφρόνιον Ἰβηρίτην, πειθανόν νὰ τὸ ἔδωσεν εἰς τὸν Συμεών, σήμερον τοῦ ἔγρα-
ψα νὰ μας πληροφορήσῃ ἐὰν τὸ ἔλαβεν, δὲν πιστεύω νὰ ἔχη παραπέσει.

Μετὰ λύπης μου βλέπω νὰ παραπονῆσαι εἰς τὴν τελευταίαν σου ἐπιστο-
λήν, ὅτι ἐγὼ ὁσάκις μου ἐπέλει γράμμα ἀδιαφορῶ εἰς τὸ περιεχόμενον σου, καὶ
τοῦτο τὸ συμπεράναται εἰς τὸ ὅτι δὲν σοὶ ἀπάντησεν τῶν γραφομένων
σου, καὶ μάλιστα παρατηρῶ νὰ ἐπιμένῃς καὶ νὰ γράφησε ἐπανυλημένως
ὅτι δὲν σοὶ ἔγραψα μέχρι σήμερον ἐὰν ἔλαβον ταῖερα πράγματα πού ἐδώσατε
εἰς τὸν Πάπ. Γρηγόριον, καὶ εἰς τοῦτο ἔπεσε εἰς λάθος, καθὼς ἐνθυμούμαι καλῶς
σου ἔγραψα μάλιστα ἀμέσως καὶ σοὶ τὸ ἐνὶ τῷ ἴδιῳ τῶν ἐξῆς λέξεων.

Γὰρ πράγματα πού ἔδωσες εἰς τὸν Πάπ. Γρηγόριον ἐὰν περιέλαβον ὅλα, ἐὰν κρα-
τῶται ὅλη τὴν συνέχειαν τῶν ἀπάντησέων μου θὰ φανερωθῆ εὐκόλως πού
ῶφείλεται νὰ ἀνταποδοθῆ τὸ δίκαιον. Τοῦτο μόνον σοὶ λέγω νὰ ἔχῃς ὑπόψιν
σου ὅτι εἶναι φυσικῶν μου ὁσάκις ἀπάντησεν νὰ ἔχω παραπλήρωσεν τὴν ἐπιστο-
λήν ἢν πρόκειται νὰ ἀπάντησεν, καὶ προσανέσθεις εἰς τοῖς ἰδικαῖς σου.

Ὅλοι σχεδὸν αἱ ἐπιστολαὶ σου, αἱ μέχρι τοῦδε σταλεῖσαι εἶναι καθυπερβολὴν
ἐνθαρρυντικαὶ καὶ ἀπὸς τὸ δημιουργηθέν ζήτημα ἐναντίον τῶν ἐνοχῶν. Θεού-

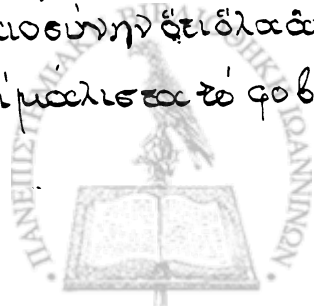

ρωόμεως τιλέγει ἡ λαϊκὴ παρουσία; «καὶ τό πολὺτό Κύριε ἐλεησον τό»,
ἔχου παρῆλθει ἔχον δέκα μῆνες καὶ ἡ ὑπόθεσις εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸν ἴδιον
παράνομασ τῆν. — ἡ τελευταία σου ἐπιστολή μου ἔδωκε νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἀπό
τῆς στιγμῆς ποῦ ἔφυγες μέχρι σήμερον ἡσχολήσουν με ζητήματα σχεδὸν ἀσχε-
τα με τῆν ἀδιέξοδον ὑπόθεσιν τῆν ἀναφιομένην κατὰ Ἄνουάριον μετὰ τῶν ἡμῶν
καὶ τῶν ἐδῶ προϊσταμένων. — ἡ μόνη φροντίς σου ἦτο νὰ ερεχθῆς εἰς ὑποθέσεις τοῦ
μεν καὶ τοῦ δε, καὶ νὰ ἀναφῆσῃ καὶ τὰς πλεον παλαιοβιβλιοπωλεία. Μὴ νομίσῃς
ὅτι εἶμαι πολέμιος καὶ ἐχθρὸς τῶν βιβλίων. ὄχι. τῆν ἀξίαν τῶν τῆν γνωρίζω καὶ τῆν σεβο-
μαι, ἀλλ' ἀπέναντι τῆς τῶς δυσχερείας ὀλίγην στερόσειν τῶν ἐπιθυμιῶν σου, ἔχε
κατὰ τοῦ καὶ τὸ δεύτερον λαϊκὸν παρόμοισιν τοῦ πρώτου ὅτι τὸ καὶ τὸ πρόσημα εἰς
τὸν καιρὸν τοῦ καὶ ὁ 77, τέλος ὁ θεὸς βοηθός σου, καὶ οὐτό εἶναι ἓνα
πάθος τὸ ὅποισιν δυσκόλως θεραπεύεται, ἄς τὸ σεβοσθῶμεν ὅμως διότι εἶναι πά-
θος ἱερὸν ἀπέναντι τῶν ἄλλων.

Εἰς τῆν τελευταίαν σου ἐπιστολήν, μακρὰ γράφεις ὅτι φεύγεις διὰ τὰς
Ἀθήνας ἵνα ἐνεργήσῃς τὰς ἐκρεμεῖς ὑποθέσεις ἄξιου παρερημέλειας ἢ ἀφῆ-
σαι εἰς ἀπὸ τὸν Ἰούλιον. — εὐχόμεθα εἰς ψυχῆς ὅπως εὐ εὐ εἰδὸν σου νὰ ἦναι λα-
μηρόν καὶ εὐχάριστον, ἐπίσης εὐχόμεθα εἰς βάθους καρδίας ὅπως αἱ ἐργασίαι
σου εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ λήξουσιν λίαν εὐχάριστα καὶ ἀμυντικά.

Ἄκουσον καὶ τὰ νέα τῆς ἡμετέρας.

Ἐδῶ κυκλοφορεῖται παρὶς ὑπὸ τῶν ἐπιτηδίων ὅτι δῆθεν οἱ ἔνοχοι ἔστειλαν
120 χιλ. δραχμ. εἰς τὸν δικηγόρον τῶν νὰ δώσῃ εἰς ἐκείνους ποῦ ἡμποροῦν νὰ τοῦς σώσουν
ἀπὸ τῆν πολὺπλοκῶν παρὰ τῶν. — οὐτὰ διατί λέγεις τὰς λέγου; ἡμπορεῖς νὰ τὸ ἐν-
νοήσῃς; Νὰ διατί. — οὐτὰ τὰ κυκλοφοροῦν διὰ τὰς μαθῆνωμεν ἡμεῖς διὰ
νὰ σου τὰ γράφωμεν νὰ προβαίνῃς εἰς ζητήματα πρὸς συγκοφοντεῖαν, ὡς τε
με τῶν αὐτὰ μέσα νὰ προσπαθοῦν νὰ πείσουν τῆν δικαιοσύνην ὅτι ὀλα ἄδικα
ἐμήνυσε εἶναι συγκοφοντεῖαι καὶ τίποτε ἄλλο — καὶ μάλιστὰ τὸ φοβερὸν.

πρώτερον εἶναι εἶδ' ὅλοι αὐτοὶ τοιαῦτοι εἶδους φῆμαι κυκλωφοροῦσιν ἐν ὑποδείξει τῶν δικη-
γράφων καὶ διὰ τῆς ἐσωμένης εὐεχίας τῶν δικαστηρίων ἀρχῶν.

Διὰ τοῦτο

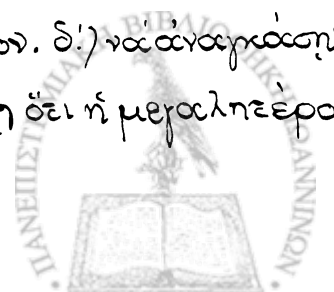
Μὴ προβαίνεις εἰς εἴποτε πρὸς συγκοφανείαν, οὔτε μάλιστα εἰς οὐδένα νό-
μῳ λέξης τοιαῦται ἰδίαι καὶ ἀκουστέων εἰς τὰς ὥρας τῆς δικαιοσύνης, ἐπίσης εἰς οὐδένα
μὴν δίδεις ἐμνηστεύσιν καὶ θάρρους νόμῳ λέξης ταύμωστικῆς σου καὶ τῶν ἰδέσθου
διότι εὐεχίᾳ σημερινῆν κοινωνίαν ἔχει ἀπολεσθῆναι. — ὅποιος δὴ ποτε σοὶ παρουσιά-
σει τοιαῦται φῆμαι ὡς δῆθεν ἐκδουλεύσει νόμῳ δώδης καμίας) σημασίαν ἔσθαι
ἡμεῖς δὲν σου γράψωμεν θετικὰ πράγματα, διότι ἔχομεν ἐννοήσει ὅτι μὲν διαβολίαν
καὶ συγκοφανείαν θέλουσιν εὐεχίαν.

Ὀκουσον καὶ ἐόθερον ὅτι καὶ σπουδαίον εἶσιν.

Χθὲς ἐκάλεσαν τὸν θυρωρὸν Παναγιωτῆρα εἰς τὸ Συνεδρικὸν ἐν καιρῷ συνε-
δριάσεως τῶν προέσταμένων καὶ τοῦ λέγουσιν τὰ ἐξῆς. π. Ἐμάθαμεν ἐξ ὁδοῦ ὅτι ἐπι-
κείται νόμῳ ἔλθῃ ὁ ἐυλόγιος εὐεχίᾳ Μονῆς, ἡ εὐνάξιος ἀπεφάσισε καὶ σου ἐκάλε-
σεν νόμῳ δώδης ἐν τολῆν, ὅτι ἔσθαι πράγματι παρουσιασθῆναι νόμῳ ἐμποδίσθη
δυόποιον δῆποτε τρόπον σοὺς, ἐκλεῖθητε?.

Σήμερον λοιπὸν συνηθροίσθημεν μετὰ βαθείου λύτης ὅλοι οἱ εἰλικρινεῖς συ-
εργάται καὶ ἀπεφάσισαμεν νόμῳ σου γράψωμεν τὰ ἐξῆς καὶ ὅποια πρέπει νόμῳ λαίβη
ὑπὸ σοβαρῶν ἐποψῶν.

1) Πρέπει διωδῆποτε τρόπον νόμῳ πάσης ἐγγράφου ἀπὸ τῶν ὑπουργείων τῶν ἐξωτερικῶν
καὶ νόμῳ περιέχει τὰ ἐξῆς. α.) τὴν ἐπάνοδον σου εὐεχίᾳ Μονῆς ἀνευ σὺδ' ἐλαχίστης τα-
ραχῆς. β.) τὴν ἀποκατάστασιν σου εὐεχίᾳ τῆς θέσης τοῦ προέσταμένου. γ.) νόμῳ ἐκτὸς τῆς
πάσης ἐλευθερίαν ὅποτε θελήσῃς πρὸς ταξείδουσιν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ὁδοῦ
καὶ ὅπου δεῖ, ἐφ' ὅσον εὐρισκόμεθα εἰς τὰ δικαστήρια. — αὐτὸ εἶναι εὐκόλως ἐφ' ὅσον
εὐεχίᾳ Σωφρονιστῶν ἰβηρίων ἐδώθη παρήμεριον ἀπὸ τῶν ὑπουργείων. δ.) νόμῳ ἀναγκασθῆναι τὸν
τραπεζοῦντῶν νόμῳ γράψῃ εἰς τὸ Παιδιαρχεῖον καὶ νόμῳ τὸν ὅτι ἡ μεγαλειτέρα καὶ

καὶ ἀρχαιοτέρα ἰστορία τοῦ ὄψ. ὄρους διαλύεται. ~~ἐπὶ τῆς~~ τῆς μείζονος σπασταλῆς καὶ κατακλι-
σεως ὑπὸ τῶν ἰθυόντων αὐτῆς, καὶ ἀφείλει τὸ Παρριουχέϊον ἢ ἔχει καθήκον ἀπαραι-
τητὸν νὰ στείλῃ ἐξουχία, ἢ ἐπὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἐνδεδειγμένου καὶ ἐγκρίτου Μητροπολίτου
νὰ παρήσεται εἰς τὴν συνεδριάσειν μεχρι ὅτου λάβει τέλος ἢ ὑπόθεσις. — αὐτὸ βε-
βαιῶς νὰ τὸ ζητήσῃ τὸ Παρριουχέϊον ἀπὸ τῆς ἑρῶν Κοινότητος, καὶ νὰ τὸν ἰσχυρῶς
εἴποι ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἐπὶ τοιοῦτο. διότι ἀλήμονον τὸ ταμείον τῆς Μονῆς καὶ αὐ-
συνεχὲς πικρίσει τῶν ἐνοικητῶν. (ἐπίσης ε.) Νὰ δωθοῦν αὐστηραὶ διαταγαὶ εἰς
τὸν Διοικητὴν τοῦ τόπου νὰ ἀμύνεται ὑπὲρ ἡμῶν ὅσα κύριον οἱ ἐδῶ κύριοι εἰς
πικρίσει καὶ ἐκδικήσει ἐνοικητῶν. (ε.) Ἐάν γνωρίζῃς βουλευτὴν ἢ ἐάν δὲν ἔτυχῃ
νὰ γνωρίσῃς, νὰ προσπαθῆσιν διὰ μέσου ἄλλου νὰ γνωρίσῃς καὶ νὰ εὖ παρακαλέσῃς
νὰ κάμῃ ἐπερώτησιν εἰς τὴν βουλὴν εἰς τὸν ἵπουργόν τῆς δικαιοσύνης δεξιῶθεν ἐμοῦ
αὐτὸς τὸν ὄψ. ἢ τὸν β' οἰκιστὴν τῆς Μεγιστῆς Λαύρας τοῦ ὄψ. ὄρους ἐκατηγγέλθησαν ὑπὸ . . .
ἐπὶ κατακλισει τῶν ἐκατομυρίων ὁ ἀφίθις εἶναι γνωστὸς, ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν ἢ μά-
λλον ἐνδιαφερόμεθα νὰ μάς καταταπίσῃ ὁ ἀρμόδιος ἵπουργός εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκει-
ται σήμερον ὑπόθεσις; Βεβαιῶς ὁ ἀρμόδιος ἵπουργός ἔχει καθήκον νὰ ἐρωτήσῃ τὸν
Γείσαγγελέα τῆς Θεσσαλονικῆς διατὶ ὅσο πολὺ καθησσερεῖται ἢ μάλλον παρημελεῖται
ἢ ὑπόθεσις καὶ εἰς τί σημεῖον εὐρίσκειται, καὶ κατὰ ποῖον εἶναι ἢ συβαρατῆς τῆς ἀνάστασις
τῆς ἀρμόδιου ἀπαιτήσῃ. καὶ μόνον διὰ τοιοῦτου τρόπου καὶ μέσου θάδυνηθῇ νὰ
ἐπισπευθῇ τὸ ὑπὲρ ἢ τὸ κατὰ διὰ νὰ καθίσωμεν διὰ ἄλληλῃ ὁδῶν τὸ τι ἠρπεῖ νὰ
γίνῃ καὶ τὸ ποῦ θά ἐπιτύχωμεν τὸ σχέδιον τῆς ἀνορθώσεως πρὸς χάριν τῆς γονυκλει-
μένης Μονῆς. (Ἐύχομαι καὶ εὐχόμεθα εἰς βάθους καρδίας πρὸς τὸν ἵψιστον ὅπως σεῦ
βοηθῇ εἰς πᾶν βήμα σου πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν καθήκοντων σου, καὶ
ὅπως ἡ κυρία ἡμῶν Θεοτόκος τῆς ὁδηγήτριας μεστέρας καὶ ὑπερμακροῦ πρὸς θριαμ-
βωσιν τῶν πόλυπαθούτων συνεργῶν, καὶ πρὸς σωτηρίαν τῆς φερραῆς Μονῆς μας.

καὶ ἄπαντες οἱ εὐλαχρινεῖς συνεργῶται

Μένουτο

ὑποεαχεικός σας

Θ. Σ. Παυλίδης

Υ. Γ. Νά τονισθῆς ὅπως καὶ πολλάκις σοὺ γράφω ὅτι
ἡ τοιαύτη ἀπόφασίς ἔχειν ἐν ἑαυτῇ ὑποδείξει τοῦ κόσμου καὶ
τοῦ δικηγόρου τῶν, διὰ νόμους δηλοῦσιν τὰς δικαστι-
κὰς ἀρχάς, καὶ νόμους ἄλλη σέβασιν ἢ δικαιο-
σύνη, δηλ. προσπάθειαν διατίουσαν μὲσάν καὶ κρίσιν
ἐν ἐνοχίᾳ τῶν. Ἐάν κατὰ εὐχὴν συναντήσῃς τὸν κο-
σμον καὶ νόμους τῆς μόνον σοὺ εὐχαριστῶ καὶ ὅτι δὲν
τὸ ἐπίμενοι ἀπὸ τῶν κοσμων τὸ τῶν τῶν εὐείσαι
νόμους τῆς πού μου ἔλεγε ὅτι θὰ τὸν καταδικάσῃς
εἰποτες ἄλλο, διότι ἔχομεν νόμους καὶ ἀναμειν με κακῶν
ἔργων. Νά μὰς στείλῃς τὸ ὑπομνημα πού ἔχουν
καὶ νει οἱ κ. προϊστάμενοι μὰς διὰ νόμους σωθῆν.
ἐπίσης καὶ τὰ καταθέσεις μὰς πρὸς συμπλήρωσιν,
καὶ διὰ νόμους μὴ μὰς κυριεύσῃς ἀμφιβολίαι
ἐν κερῶ τῶν ὁ κασσηρίων. Ὅταν φέρῃς ἀπὸ τῶν δω-
ματων σου μόνον ὁ θεὸς ἵσως νὰ γνωρίσῃ πού πῶς
θα ἴσως ἀμεύσῃ. καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τῶν ἀδελφῶν σου
νόμους μὴ λήγῃς πού θὰ πῶς καὶ εἰ θὰ πρᾶξῃς.

οἶδω

Εν Λαύρα Αγίου Όρους εἰς 24 Οκτωβρίου 1933.

Πολυσεβαστε καὶ ἀγαπητέ μοι Γέροντα

Αἰσθάνομαι χθὲς μόλις ἐδέξαμένη ἐπὶ πολυπόθητον ἐξ Ἀθηνῶν σεαυτῆ -
σκυμοὶ ἐπιστολήν σας, ἐχάρηκα θερμώτατα διὰ τὴν καλὴν σας ὑγίειαν καὶ
εὐχόμεθα ἐνδομύχως ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς σας διαφυλάξει πάντοτε ὑπὸ τὴν
κραταιὰν αὐτοῦ προστασίαν.

Πρὸ δεκατρεσκαίων περίπου ἡμερῶν, σας ἔστειλα ἐκτετατημένην
καὶ μάλιστ' αὖτε ἐπιστολήν εἰς Ἀθήνας, διευθύνεται εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον
Μητροπόλις ὁδὸς Σααδίου (ἀρχὴ) ὁμόνοιαν· συμφώνως ὅπως μοι ἔγραψες τε-
λευταίως ἀπὸ τῆς Θεσσαλονικῆς πού σας στέλω τὰ γράμματα εἰς Ἀθήνας.

Τῇ πρὸ τελευταία μου ἐπιστολήν, σας ἱκετεύω νὰ τὴν λάβετε
ὑπὸ σοβαρῶν ἔποψιν, ὅχι ὅπως τὸς ἄλλους μου μὲ ἀδιαφορίαν, διότι τὸ περι-
εχόμενον τῆς αὐτῆς ἀναφερομένης ἐπιστολῆς μου, δεῖν εἶναι ἀτομικαῦ μοι
ἀπαιτήσεως, ἀλλὰ γενικῶς ὅλων τῶν συνεργαστῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου σας τὸ
τονίζω ἐπανυλλημένως διὰ νὰ εἶμαι ἀνεύθυνος ἀπέμνηται δυσαρρακείων
ἀπό τῶν φίλων ἐν καρδίᾳ. Ὁ Γέρο-Ζωσιμαὸς ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ εἰς Θεσσαλο-
νικὴν πρὸς θεραπείαν τῆς γνωστῆς ἀσθενείας του. Σας ἐρωτᾷ ποτε θὰ
ἐπιστρέψητε εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν διὰ νὰ κανονίσῃ τὸ πλοῦν· γράψτε μας
ὠρισμένως μὲ πρώτην εὐκαιρίαν.

Μοὶ γράφετε νὰ σας γράψω τί βιβλία παρέλαβον μέχρι σήμε-
ρον ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον; πρὶν νὰ ἀρχίσω νὰ τὰ ἐπαριθμῶ, σὰς λέγω ὅτι ἵδεν
ἔπεσαν ἀκόμη εἰς χεῖράς μου «οἱ 5 τόμοι» τῶν Θεσσαλικῶν χρονικῶν
πειθανόν νὰ παραμένον ἐν τῷ ταχυδρομείῳ, διότι ἔχω καιρόν νὰ λάβω

ἀπο τον Συμμεων καθ' ἑξῆς περιλαμβανηδ ἀλληλογραφικῶν σου. εἰμαθαμεν οτι προκει-
ται νος ἐπισκεφθῆ τῷ ἁγ. ὄρος ὁ ὑπὸ κ. Ἰωάν. Ἐξωτερικῶν κ. Ριαδισι, και ὁ κ.
Παπαναστασιου, και πολὺ ἄλλοι ἀντιπρόσωποι ἑνωσῶν κρατῶν δὲν γνωρίζομεν
κατὰ πόσον ἀληθεύουν.

Ἰδού τὰ κάτωθι βιβλία ἃ ἔπεσαν μεχρι σημερον εἰς χεῖρας μου.

α.) Τάχρου σόβουλα τῶν ἡμερῶν τῆς Μολδοβλαχίας εἰς 25 ^{τεύχ.} τεύχη, καὶ δὲ ^{τεύχ.} τεύχη
ἔχει 5 φύλ. ἢ τοι: ἀπὸ σελ. 245-254. τῶν αὐτῶν σελ. ἔχει τὸ καθε ^{τεύχ.} τεύχος.

β.) Ἐπισκοπικῆς Διακίρεσις ὑπὸ I. Σ. Μηρουα.

ἀπὸ τῆν Ἰταλίαν καὶ ἔθης.

γ.) Ὁρολόγιον "Diurno" delle chiese di rito bizantino. ὑπὸ Nico Borzica. ~~1920~~

δ.) Ρετικὸν εὐαγγελικῶν ἰν Ἰνδιγῶν αλβανέσῃ del secolo XIX. τοῦ αὐτοῦ.

ε.) La Questione della lingua albanese. τοῦ αὐτοῦ.

ς.) Gemme eucaristiche della primitiva della Chiesa. τοῦ αὐτοῦ.

ἀπὸ τῆν ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῶν Γ. Ὁραροσῆ.

ζ.) Ἡ παραφροσύνη - τὸ δράμα. Ἀναμνήσεις. ἔξ ἑλβετίας 1916-1920. ὑπὸ Ἰωαννου Μελετιου.

η.) Λόγος περὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῆς θέσεως τῆν κατέχει εἰς ἐπὶ ἱστορ. τοῦ
ἑλληνισμοῦ. ὑπὸ Ἐδουάρδου Δριῶ.

Ταῦτα εἶναι ὅλα.

Ὅλοι οἱ ποθοῦντες τῆν ἀνώρθωσιν, καὶ δὴ δι. θυσάσασεσ εὐδ' ἑραυδ' ὀργῶν, σὺδ' αἰσιπάζου-
ται καὶ εὐχονται καλὴν ἐπιτυχίαν.

Ὅν τυχῶν καὶ πρόκειται καὶ καθίστη ἀρκετὸν κοσμοῦ ἔξω νὰ μαθηγραύησ
διὰ νὰ σφάξωμεν τὸ ἄρνι διότι πρῶτον ἐφίναμεν βαρετῆ, καὶ δεύτερον
μελοῖσι εἰς τὸν κόσμον.

Ὁ ὑποεσκεικὸς σου.

~~Ο. Παυρίτης~~

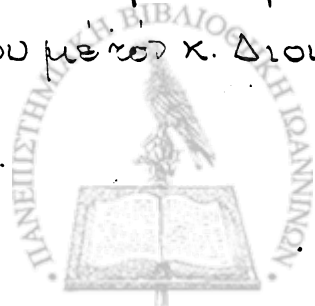
Εν ἑραῖ Μονῆ Μεγίστη Λαύρα τῆ 28 Νοεμβρίου 1988

Σέβαστέ και ἀγαπητέ μοι Γέροντα

Διαζει ἡ τόση σου σιωπή; διαζει ναί εἶσαι φειδωλός εἰς τὰς ἀπάντησεις σου; διαζει τόσο πολύ λησμονεῖς τοὺς ἀνθρώπους σου; δεῖν τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι ὅτι ἡ ὑγίεια σου εἶναι πολὺτιμος εἰς ἡμᾶς καὶ ἡ παραμικρὰ σιωπὴ σου μας στενοχωρεῖ καὶ μᾶλλον ἀνησυχεῖ; Σὰς παρακαλοῦμεν θερμώτατα μὴ συνεχίσης νὰ μᾶς ποιήσης ἀκόμη εὐποτηρίων τῆς ἀνησυχίας, καὶ νὰ μὴ μας ταρατῶν νυχθημερόν τὸν νοῦν δαυμονιώδη ὀνείρσασα. Σὰς ἔστειλα δύο ἐπιστολάς τὴν πρώτην ἐνδοξημένην, καὶ τὴν δευτέραν ἀπλήν, ἀλλ' οὐδε μίαν ἀνέκρινες εἰς ἐμένας, δεῖν τὸ πιστεύω νὰ μὴ εἰς ἐμένας, διότι κατὰ καιρὸν καὶ ἄλλοτε δεῖν ἀντιλήφθην εἰ εὐκωλύον.

Χθὲς μόλις ἤλθον ἀπὸ τῶν Καρυαίων, εἶχον ἀνέβει νὰ ἐρωτήσω τοὺς γνωστοὺς φίλους περὶ τῆς τύχης σου, ἔτρεκα δεξιά καὶ ἀριστερά νὰ μάθω τι σχετικὸν περὶ τῆς ὑγείας σου ἀλλ' οὐδεὶς μὲ ἐκανοποίησεν καθὰς ἐπιθύμουν.

Ἐπὶ τῆς καὶ συνήνησα εἰς τὸ Διοικητήριον τὸν Συμεών, εἶναι καλὰ, ἀλλ' ἔχει ὄμως πικρὰ παρόμοια ἐνσταντία σου, διότι σὰς ἔστειλεν καὶ σὺ εἰς δύο ἐπιστολάς καὶ δεῖν εὐποτηρίων τε· ἐπίσης συνήνησα καὶ γνωρίσθην μὲ τὸν νεόν Διοικητὴν τοῦ Ὁρίου Ὁρους κ. Νούλην, καθὰς ἀντιλήφθην εἶναι δραστήριος, καὶ ἡ διοικητικὴ ἐπιμέλειά σου μὴ προδήλως τὴν νεῶν ἀναγκασίαν τοῦ Ὁρίου Ὁρους· ὁμιλήσαμεν ἐπὶ ἄρκετὴν ὥραν διὰ τὸ ζήτημα τὸ ἀναμφορόμενον μετὰξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Μονῆς, πνεεὶ τὰ μέντοι ἐνσταντῶν ἡμῶν, εἶναι γεμίστη ἔσση, θὰ ἐργασθῶ μετὰ ἀσκήσου ζήλου διὰ τὸ ζήτημα μας, εἶναι εὐχαρίστας διατεθειμένος πρὸς βοήθειάν μας εἰς ἕκαστην παραμικρὰν στερησίαν δικαιοσύνην μας ἀπὸ τῶν ἐδῶ βοηθῶν. Γράψε μου τὸ ταχύτερον, καὶ συνεννοήσου με τὸν κ. Διοικητὴν, περὶ τῆς ἐπανόδου σου εἰς τὴν Μονήν.

ὁ Διοικητῆς μου εἶπε πολλά εὐχάριστα σχετικῶς μετὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν
. τοῦ ὑποσχέθησάν τὸ ταχύτερον οἶδ

Ὁ Διόνυσος ἔβρινε θυμῶν τοῦ διορρυθμῆν καὶ τῶν συμφερόντων, βεβαίως θὰ εἴπω
πρῶτον σοὶ ὅτι ἐστάλει ἄν σὺ κινῶν σὺν τῶν ἰλαίων. εἰς τὸ μετόχιον τῶν
Κοσλομῶν, ἢ ἀναχωρήσῃς τοῦ οὐδόλου με ἐσαπείνωσε εἰς τὴν ὑψηλαὶς ἰδέ-
ως καὶ πεποιθησῶν μου εἰς τὸ ἔργον μου.

Ὁ Μάξων, καὶ ὁ ἑλάσσων Σημεῶν προσφέρουσι τὴν μετανοίαν τῶν γονυκλειῶν.

Σέ ἀσπάζομαι

Ὁ ὑποτακτικὸς σοῦ.

Ο. Γ. Παυρίτης

Ὁ Παύσιος σε χαιρετᾷ ἐπίσης καὶ ὁ Γερρ-Ζωσιμαὸς ὅσους ὑπεφέρει
μεγαλῶς ἀπὸ τοῦ σεομάχου, ἐπὶ δὲ ἐρχομένην δευτέραν ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Θεσσαλονικίην
ἔλαβον τὸ βιβλίον ποδ' ἔδωσες εἰς τὸν Σημεῶν ἰβηροῖν.

Ταῖς δὲ ἀγίας ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων, καὶ τὸ νέον ἔτος 1934
εὐχόμεθα σοὶ με ὑγίαν, χαρᾶν καὶ εὐευχίαν νὰ διέλθῃς.

Ὁ ἴδιος

Κ. Γ. Τὸν Γερρ-Ζωσιμαὸν ἐπίσαμεν νὰ ἔλθῃ μέχρι ταῖς οὐθῆνας
διὰ λόγους τελείας θεραπείας τοῦ σεομάχου του. Οἱ ἔδω κομπο
φραγῆται λεγούσιν ὅτι ἔχει καρκίνον, ἂν πράγματι, νὰ τὸν πείσῃς
ὅτι χρήματα ἔχει νὰ σοὶ τα' ἰδῶσθαι διὰ νὰ ἐκδόσῃς κανένα βιβλίον
νὰ μὴ τὸ ὀνομαζοῦν. Ἐπίσης νὰ ἀρῇς εὐπληροῦσιν ποῦ ἔχει
καὶ μετὰ διὰ τοῦ Νεκταρίου τοῦ ἑσκακίμα ἀπὸ τὸ ταχυδρομίου τῶν καρῶν
διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν σου, δίδει ἀλλάξαν οἱ ἀπ' ἀλλήλων καὶ δὲν μὲ
γνωρίζουν καὶ δι' οὐδὲν πένοντες τὰ γράμματα σου. νὰ κάμῃς τιλκ.
εἰς ἐμένα. εἰς βία ὁ Γερρ-Ζωσιμαὸς θὰ εἴπῃ ὅτι ἔχει νὰ γάνῃ
εἰς τὴν Μονὴν μου.

Καρναϊ τῆ 30 Νοεμβρίου 1933

Σεβαστέ μου Γέροντα

Εἰς προηγούμενο γράμμα μου - σούγραφα πῦς
 ἔα σου ἔγραφα ἀποτελέσματα τῆς συνάξεως... Ἡσιππὶ
 ὁ κ. Διοικητῆς μου εἶπεν ὅτι συζητήσας με τοῖς ἐδῶ
 παροῖς φίλοις σου "προϊελαμένους" ἀπεφασίσαν ὅπως μὴ
 προβοῦν εἰς παρηλίαν ἐνέρχουσαν πρὶν γίνῃ ἡ δίαιτη - καὶ
 τοῦτο διότι εἴαν πράζον ἡμῖν πού γράφτε με τὸ Διοικητῆ
 δηλαδή τῆς ^{δίαιτης} Bids εἰσαγωγῆς σου εἰς τὸ μοναστήριον, ἵνα
 ἀνερχόμενοι νὰ γίνων πραγματικώματα ὅπως πρὶν ἔα
 ἀποδοτικῶν Διοίκηση με Μοναστήριον... Ἡσιππὶν ἡ γνώμη τοῦ
 Διοικητοῦ εἴνε νὰ πάντες ἀπόρα ὑπομονῆς παντα μέντα
 διότι ὁ κ. Φραγκοῦρης καδὲν καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεῖς τοῦ εἴδαν
 ὅτι ἐντός τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἔα γίνῃ ἡ δίαιτη - συνεπῶς
 εἰς ἔρχων ὑπομονῆν - πάντα καὶ ξεσημαγίζην ἀπὸ αὐτοῦ
 τῶν ἀπόδεικν ὅπως δύνωτε. - Αὐτὰ μου εἴωσ ὁ κ. Διοικητῆς
 καὶ σου γράψω! Γράμμα σου ἀναμίστω καὶ ὀδυμίας. -

Μηνεὶ προσάκουστος σεβαστοῦ

Ἡσιππὶ

ΥΓ Εἰς τὸν Θεὸν μου καὶ πᾶς τῶρα εἶναι ἰορτίον τῶν (6-12?) καὶ
 ὅν εἴνε ἀνάγκη πάντε τῶν καὶ ἔξοδα καὶ παρε τῶν εἶναι θεήνιμα
 εἶναι δίαιτη. -

- ὁ ἴδιος

• Ἱερά Μονή Μεγίστης Λαύρας τῆς 1 / 1 / 34.

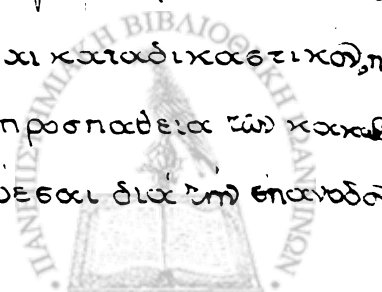
Πολυσεόαστε μοι Γεροντα

προσκυνῶ τὴν δεξιάν σου.

• Ἐπιπρωτοῦ εὐχοίμεθα ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας ὅπως ἐν εἴσοι ἔτος 1934 νά ᾖ ὑμεῖς καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, παροχῶν χάρισμά μοι πληροῦς εὐχταίων ἀγαθῶν.

Ἐλάβον μόλις σήμερον τὴν ἀπό 26^{ης} Ὀκτωβρίου χρονολογούμενην σεβαστῆ μοι ἐπιστολῆν Σας, ἐπίσης συγχρόνως καὶ τὴν ἀπό 20^{ης} Δεκεμβρίου χρονολογούμενην. ἀνέγνων αὐτάς ἐπισταμένως ἐδόξασα τῶν Κυρίων ὅστις Σέθεν διατεροῦ τὴν πολυτιμὴν ἐκδήμασιν ὑμῶν Σας καὶ ἄλλοις διαπαύρα φθόμενα Σας καὶ τῶν δ' ὑμῶν ἐπιστολῶν ἦσαν εὐχάριστα πρὸς τοὺς ἡμερῶν ἐλάβον τοὺς 5 τομ. τῶν θεσσαλικῶν χρονικῶν. εἰς εἶχον στειλεῖ εἰς τὸν Γερ. Μισαήλ καὶ δὲν εὐρισκεῖ τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν νὰ μὴ εἰς στειλεῖ ἀμέσως. Ἐάν ἐρωτάτε πῶς ἔχομεν, δοξαῖ εὐ πανυκτηριῶν ἡμῶν εἴμεθα ὅλοι ὑμεῖς τὸ αὐτὸ ἀπιδυσμῶμαι καὶ δι' ὑμᾶς πικτα ἕκαστὴ ἡμέρα Δέν μὲν ἔγραψες ἐπὶ τῷ ὑπουργείῳ σου ἔδωσεν ἑασχετικῶς διὰ τὴν ἐπανοδὸν Σας ἐν τῇ ἰστορίᾳ. μὴ γράφεις ὅτι ὁ ἐπὶ Διοικητῆς ὅστις ἀξίως ἐστὲν ἀπὸ τῆν Κυβέρνησιν καὶ μάλιστα ἐκ δευτέρου διαταχθῶν ἐπιγράφει διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἀποκαταστάσεως Σας. διατεῖ ἀφρανεῖ; τί τὸ κωλύον πρὸς ἐπίσπευσιν; δὲν τοῦ γράφεις εἰς ποίον σημείον ἐμποδαίξεσαι; αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ τώρα πρὶν εὐῆν τὸ βουλευμα.

• Ἡ γνωμη εἶναι νὰ προσπαθῆς νὰ ἐλθῆς εἰς τὴν Μονήν. νὰ ἀναγνωρισθῆς ὡς εἰς τὸν ἀδελφῶν πρὶν εὐῆν τὸ βουλευμα, διότι δὲν γνωρίζομεν ἀν ἦναι καταδικαστικόν, πιθανόν νὰ εἶναι ἀθωοτικόν καὶ εἴτοι δυσκόλως πάσα προσπαθεια τῶν κοινῶν ἐπιμοιουργιθῶν. τιποτες δὲν χρ. ἀξεταί ἐπὶ ἀδυσκολευεσαι διὰ τὴν ἐπανοδὸν

Ξας, το μυστὸν καὶ το ἀπλούστατον εἶναι νὰ σταλῆ ἔγκρασι τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς
τὴν Διοικητὴν καὶ διὰ νὰ λαβῆ τὰ καταλληλὰ μέτρα ὅταν εἴη εὐεπρόσθετος
διὰ νὰ ἐλθῆ.

Ἐάντις ἀναφορᾷ διὰ τὸ δικαστικὸν ζήτημα, ὁ μόνος ὅστις δύναται νὰ εὐνοῖ τὴν
διέξοδον εἶναι ὁ δὲ εἶος μας Νικόλαος, νὰ τὸν συμβουλευθῆς καὶ τὸν παρα-
καλοῦμεν ἰδιαιτέρως καὶ ἡμεῖς, νὰ προσπαθῆς μαζὺ με ὑμᾶς τὴν ἐπίσπευσιν
αὐτοῦ. Ἐγὼ ἔχω ἀρωγήσει ἐδῶ καὶ ἀλλαχρῶ ὅτι τὸ ζήτημα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τοὺς
δικηγόρους, ἢ μέχρι σήμερον συνεχῶς ἀναβολὴ τῆς δίκης εἶναι τῆ ἀπακρίσει
τῶν δικηγόρων τῶν ὑποδίκων. Διατί; ἔφ' ὅσον καὶ ἡμεῖς ἔχομεν δικηγόρους νὰ ἀπα-
κρίσῃ καὶ νὰ ὀρίσῃ τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ ζητήματος, ὅπως ὀρίζου καὶ ἀναβάλου
οἱ δικηγόροι τῶν ὑποδίκων, τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἔχον καὶ οἴμεν καὶ δι' ἐξέλιξι μόνον τῶν ὑποδίκων εἰσπικουοῦται;
ἢ ἀνάτι αὐεσαι καὶ ἱκανοποι-
ῆσαι με τὰς ὑποεχέσεως; ἔάν δὲν τοὺς πιαίσεις ὅπως πιαίθουσι οἱ ἐδῶ τοὺς ἰδικούς
τῶν γινώριζε ὅτι τὸ ζήτημα θὰ καρκινοβατῆ με τὸν αὐτὸ σκοπὸν πάντοτε.

Πρό μίας ἐβδομάδος ἐτοιμάσα ὀλίγα καρύδια, γλυκό, καὶ φλαμούρι, δια-
νά τὰ στείλω εἰς τὴν Δαφνὴν νὰ τὰ παρῆ ὁ Συμεὼν διὰ εὐας ἀδελφόν, ἡρσορισμέ-
να δι' ὑμᾶς, διὰ τὸν θεῖον, καὶ Μητσόπουλον. ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ μετὰ λυπηρῶν ἐνε-
κα τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ ἀνωμαλλοῦ καιροῦ δὲν ἐπαρουμεῖσθῃ βιβλινάκατος διὰ
νά τὰ στείλω εἰς τὴν Δαφνὴν, καὶ ἠναγκασθῆν νὰ τὰ στείλω εἰς Καρυσὸν καὶ ἀπὸ
ἐκεῖ νὰ τὰ παρῆ, τὴν τετάρτην τὰ ἔστειλα μετὰ τὸν Πρωτοῦ τὸν μαπουτῆ, ἀλλὰ
ὁ χαμένος δὲν μου εἶπε ὅτι θὰ μείνῃ εἰς τὴν Προβάταν ἐκεῖνον τὸ ἔσπερας διὰ νὰ
κανονίσω δι' ἄλλου τρόπου τὴν ἀποστολή των. ἀνέβη τὴν πέμπτην ἀλλ' ὁ Συμεὼν ἔφυ-
γεν διὰ τὴν Δαφνὴν καὶ ἔτσι μένουσιν μέχρι σήμερον εἰς τὸ ἡμέτερον Κονάκιον μαρ.
Τί γίνεται τὸ κτηνὸς ὁ Ζωσιμάς; εὐρίσκειται ἀκόμη ἐν τῆ βωῆ; γραφεμας ἀμέ-
σως ὡς ἐβελτιώθῃ ἢ υἱεία του. δὲν θεωρεῖς τί ἔκαμε τὴν τελευταίαν ἄρσιν ποῦ
ἐπρόκειτο διὰ νὰ φύγῃ, ἀκουσον καὶ φριξοῦ. ἐνδ' ὅλο τὸ διάστημα δηλ. ἀφ' ὅτου
ἦλθε ἀπὸ τὴν Ἰμβροσὶν εἶδατε πόσον ἐπρόσπειτο ὅτι δὲν ἔχει χρήματα, ἀρχματι ἀπὸ-
λων τὸ κόσμον ἔγινεν πιστευτός, εἰς ὅλον τὸ διάστημα ποῦ τὸν ἠναγκάσει διὰ νὰ τὰ

δύση, μου παρουσίασεν ~~ε~~ ότι τά ἔξοδα τοῦ πλοῦν τῶν ἐδυσκόλευον. ἐγὼ ὅμως ἐπειδὴς ἔβλεπον ὅτι ^{ἦτο} ἀνάγκη νὰ μεταβῆ πρὸς θεραπείαν τῆς ὑγίαιας τοῦ, ἐφρόντισα καὶ τοῦ ἡύρα τὰ νυκταϊάφοῦ λοιπὸν τὸν ἐτοίμασα ὥστε ἦτο δυνατόν, τί κάμνει τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἢ πὺ ἐπρόκειτο νὰ φύγῃ, ἐπατέθη νὰ τοὺς ἀποχαιρέτησιν καὶ τοὺς ἀκράτα καὶ 50 χιλιάδ. δραχμ. ὁμολογίας διὰ τὸ εὐχαριστῶ! ἐνὸς ἡμέραν πρὶν νὰ φύγῃ εἶχε τρία ὁμολογια καὶ τοὺς ἐπαρεκάλει νὰ τοῦ ἐξαργυρώσῃ ἓνα ἐκ τῶν τριῶν ἢ τοὺς τόκους, ἰσχυρισθόμενος ὅτι δὲν εἶχε ἄλλα ἐκτὸς αὐτῶν. τὶς κάμνουν; τοῦ ἐπιστρέφουν τὰ ὁμολογια καὶ τοῦ λέγουσιν παραφορικῶς ὅτι δὲν ἔχει νὰ πάρῃ οὔτε τόκους καὶ δὲ ὁμολογια νὰ ταῖ πετάξῃ εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀφχ. ἀχρήμων, νὰ τὸν συχαρῆς διὰ τὴν μεγάλην ἐφυσολογίαν τοῦ. ἔχει πολλά, ἐν καιρῷ παραφορικῶς.

Εἰς τὸ ἐξοχώτατον καὶ ἀνεκτίμητον χρ. Μητσόπουλον ἔστειλα τὸ συχαριτηρίον γραμμια. πρὶν νὰ λάβω τὸ γραμμια σου, τοῦ εἶχα στείλει ἐπισκευτήριον δὲν ξέρω ἂν τὸ ἔλαβεν.

Σήμερον ἡ Μονημας εὐρίσκεται ἐν ἀναστατώσει διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων ἐπιτρόπων. Πρῶτος ἐφηφίσθη ὁ οἰνόφυλξ Μάξιμος, δεύτερος ὁ εὐήθης χαρῖ- τωι, ταμίας ὁ ἐπίσης οἰνόφυλξ ~~καὶ~~ καὶ ἄστατος Ἐπιφάνιος, πρῶτος γραμματεὺς ὁ φρενοβλαβὴς Γεώργιος, δεύτερος, ὁ τσανακογλύπητῆς χρυσόστομος Προηγουμ. ἀντιπρόσωπος ὁ κακοήθης καὶ ἄσωτος Διάκο Γρηγόριος, Δικαῖος ὁ συνεφιασμέ- νος Αἰλέξανδρος. ὁ ἵπποπόταμος ὅπως καὶ πάντοτε διὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου ἐπαρετίθη, πρόκειται καθὼς αἰκούω νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κερκυραὶ καὶ τὸν Δαφνὴν διὰ νὰ προετιμάσῃ τὸν Θάλαμον τοῦ.

Ὡτά τὰ ὀλίγα

Σέ ἀσπιάσθηναι

Ὁ ὑποακτικὸς σου

Ο. Γ. Παυλῶν

Ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐλληρικὰ καὶ ἀγαπητῶς συνεργάτας ἔχετε τοῦ βερμυταίου χαίροεσι μού. ὅσοι Σφμεὶν, γονυλαμῶς σαο εἰσησιτεται.

Εἰς τὸν Συμεῶν δώσατε τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν διεύθυνσιν, εἰς τὸν
γυρισμὸν νὰ φέρῃ εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν τὴν ὕαλον καὶ τὰ
ἐπιμάντια ποὺ σαυ ἔγραψον, αὐτὰ μόνον καὶ μόνον.

81813

Υ. Γ. Γὰρ βιβλία ποὺ ἐδώσατε τὸν Συμεῶν νὰ τα δώσῃ εἰς τὸν κ.
Βρέταν εἰς τὴν Δάφνην δὲν εἶ ἐλάβομεν οὐκ ὀμνη καὶ οὔτε
γυρισμὸν ποὺ ἔχουν παραπέσει. Γὰρ κ. Λάκην δύο φορὰς
εἰς ἐπαρεκάλεσα νὰ φρονεῖσῃ νὰ μὰς εἰ φέρῃ, ἀλλὰ οὐ-
δευχὰς ἐφρόνησεν καὶ δὲν εἶ πύρε. μὰς εἶπε καὶ προφα-
ρικῶς καὶ γραπτῶς ὅτι βιβλία δεῖ ὑπάρχειν εἰς τὴν Δάφνην δευτέρως,
ὁ Συμεῶν ἔρχεται αὐτοῦ καὶ δεῖ ἀπολογηθῆ.

2/2/34

Εν Καρούς Ογίου Όρους ετη 1/13/34.

Σεβαστέ μου Γέροντα

Αφιγθέντες σημερον εταῦθα μετὰ τοῦ Παπαῦ Γρηγορίου
ὅπως συναντήσωμεν καὶ συμβουλευθῶμεν τὸν ἅγιον Ἰσακίδιον
παρακινήσωμεν δὲ καὶ τὸν κ. Διοκνητήν ὅπως προσκαλέσῃ
ἡμεῖς τὸ ταχύτερον ἵνα ἔλθῃτε ἐταῦθα ὅπου ἡ παρουσία σας
ἐστὶ ἀναγκαία. Ἐλάβομεν τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Διοκνη-
του ὅτι μόνον ἀφ' ἑσῆς ἐταῦθα πρὸς δύναμιν θεῶν εἶσα-
γαγεῖ εἰς τὴν Μονὴν αὐτὸ οὐδὲ μὴ ἀναβῆναι. Ἐὰ ἴδια μὲν
ἐπιπρόσθετον καὶ ὁ ἅγιος Ἰσακίδιον ὅτι ἡ παρουσία
ἡμεῶν ἐστὶ ἀναγκαία ἐταῦθα, καὶ ὅτι ἅπαντες οἱ ἀντιπρό-
σωποι τῆς Κοινότητος ἀνεγνώσαντες δίκαιον ἡμῶν
καὶ ληπτῶνται ποδπορεύειν τὴν αὐτὴν διαμονήν σας
καὶ εὖ πεύθετε νὰ ἐπιέλθῃτε ἐταῦθα καὶ νὰ εἰδῶ-
σιν μὲν τὸ δίκαιον ἡμῶν καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Μονῆς
ἀλλ' ἡμεῖς καὶ παραζητήσωμεν σημερον μίαν ἐπιστολήν τοῦ ἁγίου
πρὸς τὴν Κοινότητα ἀναφέρον ὅτι διὰ ὑπομνήματος
εἰς τὴν Κοινότητα ἐνημερωθῆτε τὴν καύτησιν τῶν
Μονῶν τοῦ ἁγίου ὄρους καὶ τὴν οὐρασίαν αὐτῆς εἰς Μου-
σία. ὁ ἅγιος Ἰσακίδιον οὐδέποτε θέλη νὰ πειρήσῃ καὶ
κατὰ δύναμιν ὅτι ἡμεῖς προέβημεν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν
καὶ εἶναι ἀνάγκη ὡς εἶδος μὲν διαβεβαίωσιν ὅτι οὐρασίαν
πράττει εἰς τὴν διαίτησιν διαφύσιν τῶν ἐνωρίων ~~καὶ~~
ἀνακεντρικῶς γράμματι πρὸς τὴν Κοινότητα, εἰς βάλλει καὶ
εἰς τὸν ἴδιον ἁγίου ὄρους διαφύσιν ταῦτα πρὸς τὴν Κοιν-
ότητα. Ἐχετε πολλὰ ἐπιβοηθητικὰ δέδοται νὰ ἐπιέλθῃ

ε εδ την Μονι, πασα προερευ αναβολη εσυνακαρτερως
ει βλαβη εδτοι επιδικουμενα σκοπον. Ετ τα βιβλια τα
σαριλαβον, την επισολη σου ελαβον, και εχαριστηθημε
δια τα γραφομενα σου.

Οσωνεσ αγαλοι σου και ουκ οφθαλμοι σου
καρμυμε.

Ο υιοκαμοσ σου

~~Ο.φ. Πυραυλοσ~~

Υ.Γ. Ο Ηλιακωσ γραφει εν προσηωσιν αναγκησ καμει
ε 4. Κοινοσ της επισολης σου.

Ο εμοσ προαριζωνωσ εν 15 μεροσιν ημερολογιοσ ανα
χωσ δια αδυνασ.

8/10/18

Ελλάδα 22/3/34

Πολυσεβάστε μοι Γέροντα

Καλώς ήλθατε.

Είμαι κάτοχος της σεβαστής και ποθητής μοι επιστολής υμών, επίσης και του άγραφητού Συμβουλίου. Δόξα δένα απέμφαμεν εις τον πανάγαθον θεόν όταν έλαβόν και ανέγνωσα την επιστολήν υμών παρόντων και απάντων των φίλων δια την θριαμβευτικήν έλευσιν σας εις τό Ούριον μων τουτου τόπου.

Παρελθόντων τριών ώρών ήλθε και τό έγγραφον του Διοικητού, άμείωσως εκάλεσαν σύναξιν, εκάλεσαν και τον Σταθμάρχην και τον έρώτησαν ποία γνώμη έχει ως προς την επάνοδο σας εν τη Μονή, εκείνος δε τους έμειλησεν φρονύμως, διότι γνωρίζει τας συνεχείας του νόμου εν αντία περιπτώσεσιν και θελήσουν να φέρουν αντίστασιν, ^{ταίμπε} τους είπε ^{θα αντίμιτισαν με τον νόμον} ρητώς ότι "ό εύλόγιος θα έλθη εις την Μονήν διότι τό άπαιτεί η Κυβέρνησις και άν τυχών θελήσητε να φερετε και την μικράν αντίστασιν θα επιβαρύνετε την θέσιν σας διότι μετ'αυθα θα έχετε να κάμετε με την Κυβέρνησιν" και έτσι έμούδισσαν όλίγον, σχεδόν όλοι έχουν υποκείπει ^{θα} να έλθης εκτός του Νεοφύτου, και άνδρεου δηλαδή τας πλεόν κοθόνια της κοινωνίας. Όταν συνθεώ άποφασίσητε δια να έλθητε να έλθη και επιστάτης (ό εύδόκιμος είναι ό καταλληλαερος) και να προειδοποιηθούν οι χωροφύλακες με σύστημα μέτρα μη τυχών και κλείσουν την θύραν (πού είναι αδύνατον να γίνη αυτό) αλλά καλά και κακά πρέπει να γίνη τό τούτου, επίσης δε και σύστηράν εντολήν προς τήρησιν της τάξεως. Τη έγκρίσει πολλών πατέρων άπεφασίσασμεν και εκάναμεν αίτησιν προς τον Διοικητήν δια να επισπεύση την άποκατάστασιν σας, θα σας την ανουγγίλη ό Διοικητής

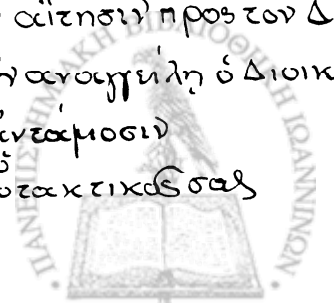
Καλήν άνταμοσιν

ή πόστα κεισας

Υ. Γ. Σωγράφω βιαστικά διότι έχω πολλά έπιστά.

Ελλάδος

Επίσης θα έκτης μαζών σου και τον όσέτυνομο τον όποιον Διοικητής θα κοφήν προσεκευκόσιν να φροντίση να σε δυνάμει δυνάμει να εισαχθεί εν τη Μονή.

Δείν ήμποροϋμεν θετικά να μάθωμεν την ακριβήσ όπισθη-
σιν των προς τό έγραφοσ του κ. Δωικητου.

07/01/08

